

БИТИЕ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50							

ГЛАВА 1

В начало Бог създаде небето и земята.

² А земята беше пуста и неустроена; и тъмнина покриваше бездната; и Божият Дух се носеше над водата.

³ И Бог каза: Да бъде светлина. И стана светлина.

⁴ И Бог видя, че светлината беше добро; и Бог раздели светлината от тъмнината.

⁵ И Бог нарече светлината Ден, а тъмнината нарече Нощ. И стана вечер, и стана утро, ден първи.

⁶ И Бог каза: Да бъде простор посред водите, който да раздели вода от вода.

⁷ И Бог направи простора; и раздели водата, която беше под простора, от водата, която беше над простора; и стана така.

⁸ И Бог нарече простора Небе. И стана вечер, и стана утро, ден втори.

⁹ И Бог каза: Да се събере на едно място водата, която е под небето, та да се яви сушата; и стана така.

¹⁰ И Бог нарече сушата Земя, а събраната вода нарече Морета; и Бог видя, че беше добро.

¹¹ И Бог каза: Да произрасти земята крехка трева, трева семеносна и плодносно дърво, което да ражда плод, според вида си, чието семе да е в него на земята; и стана така.

¹² Земята произрасти крехка трева, трева която да дава семе, според вида си, и дърво, което да ражда плод, според вида си, чието семе е в него; и Бог видя, че беше добро.

¹³ И стана вечер, и стана утро, ден трети.

¹⁴ И Бог каза: Да има светлина на небесния простор, за да разделят деня от нощта; нека служат за знаци и за показване времената, дните и годините;

¹⁵ и да бъдат за светила на небесния простор, за да осветляват земята; и стана така.

¹⁶ Бог създаде двете големи светила: по-голямото светило, за да владее деня, а по-малкото светило, за да владее нощта; създаде и звездите.

¹⁷ И Бог ги постави на небесния простор, за да осветляват земята,

¹⁸ да владеят деня и нощта, и да разделят светлината от тъмнината; и Бог видя, че беше добро.

- 19** И стана вечер, и стана утро, ден четвърти.
- 20** И Бог каза: Да произведе водата изобилно множества одушевени влечуги, и птици да хвърчат над земята по небесния простор.
- 21** И Бог създаде големите морски чудовища и всяко одушевено същество, което се движи, които водата произведе изобилно, според видовете им, и всяка крилата птица според вида ѝ; и Бог видя, че беше добро.
- 22** И благослови ги Бог, казвайки: Плодете се, размножавайте се и напълнете водите в моретата; нека се размножават и птиците по земята.
- 23** И стана вечер, и стана утро, ден пети.
- 24** И Бог каза: Да произведе земята одушевени животни, според видовете им: добитък, влечуги и земни зверове, според видовете им; и стана така.
- 25** Бог създаде земните зверове според видовете им, добитъка - според видовете му, и всичко което пълзи по земята, според видовете му; и Бог видя, че беше добро.
- 26** И Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие; и нека владее над морските риби, над небесните птици, над добитъка, над цялата земя и над всяко животно, което пълзи по земята.
- 27** И Бог създаде човека по Своя образ; по Божия образ го създаде; мъж и жена ги създаде.
- 28** И Бог ги благослови. И рече им Бог: Плодете се и се размножавайте, напълнете земята и обладайте я, и владейте над морските риби, над въздушните птици и над всяко живо същество, което се движи по земята.
- 29** И Бог рече: Вижете, давам ви всяка семеносна трева, която е по лицето на цялата земя и всяко дърво, което има в себе си плод на семеносно дърво; те ще ви бъдат за храна.
- 30** А на всичките земни зверове, на всичките въздушни птици, и на всичко, което пълзи по земята, в което има живот, давам, всяка зелена трева за храна; и стана така.
- 31** И Бог видя всичко, което създаде; и, ето, беше твърде добро. И стана вечер, и стана утро, ден шести.

ГЛАВА 2

Така се свършиха небето и земята и цялото тяхно войнство.

- 2** И на седмия ден, като свърши Бог делата, които беше създал, на седмия ден си почина от всичките дела, които беше създал.
- 3** И благослови Бог седмия ден и го освети, защото в него си почина от всичките си дела, от всичко, което Бог беше създал и сътворил.
- 4** Това е произходът на небето и на земята при сътворението им във времето, когато Господ Бог създаде земя и небе.
- 5** А никакво полско растение още нямаше на земята и никаква полска трева не беше още поникнала; защото Господ Бог не беше дал дъжд на земята и нямаше човек, който да обработва земята;
- 6** но пара се издигаше от земята та напояваше цялото лице на земята.
- 7** И Господ Бог създаде човека от пръст из земята, и вдъхна в ноздрите му жизнено дихание; и човекът стана жива душа.
- 8** И Господ Бог насади градината на изток, в Едем, и постави там човека, когато

беше създал.

⁹ И Господ Бог направи да произраства от земята всяко дърво, що е красиво на глед и добро за храна, както и дървото на живота всред градината и дървото на познаване доброто и злото.

¹⁰ И река изтичаше от Едем да напоява градината, от гдето се разклоняваше и стана четири главни реки.

¹¹ Името на едната е Фисон; тя е, която обикаля цялата Евилатска земя, гдето има злато.

¹² И златото на оная земя е добро там има още бделий и ониксов камък.

¹³ Името на втората река е Гион; тя е, която обикаля цялата Хуска земя.

¹⁴ Името на третата река е Тигър {Евр. Идекел.}: тя е, която тече на изток от Асирия. А четвъртата река е Ефрат.

¹⁵ И Господ Бог взе човека и го засели в Едемската градина, за да я обработва и да я пази.

¹⁶ И Господ Бог заповяда на човека, казвайки: От всяко дърво в градината свободно да ядеш;

¹⁷ но от дървото за познаване доброто и злото, да не ядеш от него; защото в деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш.

¹⁸ И Господ Бог каза: Не е добре за човека да бъде сам; ще му създам подходящ помощник.

¹⁹ И Господ Бог създаде от земята всички полски зверове и всички въздушни птици; и ги приведе при човека, за да види как ще ги наименува; и с каквото име назовеше човекът всяко одушевено същество, това име му остана.

²⁰ Така човекът даде имена на всеки вид добитък, на въздушните птици и на всички полски зверове. Но помощник, подходящ за човека, не се намери.

²¹ Тогава Господ Бог даде на човека дълбок сън, и той заспа; и взе едно от ребрата му, и изпълни мястото му с плът.

²² И Господ Бог създаде жената от реброто, което взе от човека и я приведе при човека.

²³ А човекът каза: Тази вече е кост от костите ми и плът от плътта ми; тя ще се нарече Жена, защото от Мъжа бе взета.

²⁴ Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си и те ще бъдат една плът.

²⁵ А и двамата, човекът и жена му, бяха голи и не се срамуваха.

ГЛАВА 3

Азмията беше най-хитра от всички полски зверове, които Господ Бог беше създал. И тя рече на жената: Истина ли каза Бог да не ядете от всяко дърво в градината?

² Жената рече на змията: От плода на градинските дървета можем да ядем;

³ но от плода на дървото, което е всред градината, Бог каза: Да не ядете от него, нито да се допрете до него, за да не умрете.

⁴ А змията рече на жената: Никак няма да умрете;

⁵ но знае Бог, че в деня, когато ядете от него, ще ви се отворят очите и ще бъдете, като Бога, да познавате доброто и злото.

⁶ И като видя жената, че дървото беше добро за храна, и че беше приятно за очите,

дърво желателно, за да дава знание, взе от плода му та яде, даде и на мъжа си да яде с нея, та и той яде.

⁷ Тогава се отвориха очите и на двамата и те познаха, че бяха голи; и съшиха смокинови листа та си направиха препаски.

⁸ И при вечерния ветрец чува гласа на Господа Бога, като ходеше из градината; и човекът и жена му се скриха от лицето на Господа Бога между градинските дървета.

⁹ Но Господ Бог повика човека и му рече: Где си?

¹⁰ А той рече: Чух гласа Ти в градината и уплаших се, защото съм гол; и се скрих.

¹¹ А Бог му рече: Кой ти каза, че си гол? Да не би да си ял от дървото, от което ти заповядах да не ядеш?

¹² И човекът рече: Жената, която си ми дал за другарка, тя ми даде от дървото, та ядох.

¹³ И Господ Бог рече на жената: Що е това, което си сторила? А жената рече: Змията ме подмами, та ядох.

¹⁴ Тогава рече Господ Бог на змията: Понеже си сторила това, проклета да си измежду всеки вид добитък и измежду всички полски зверове; по корема си ще се влачиш, и пръст ще ядеш през всичките дни на живота си.

¹⁵ Ще поставя и вражда между тебе и жената и между твоето потомство и нейното потомство; то ще ти нарани главата, а ти ще му нараниш петата.

¹⁶ На жената рече: Ще ти преумножа скръбта в бременността; със скръб ще раждаш чада; и на мъжа ти ще бъде подчинено всяко твое желание и той ще те владее.

¹⁷ А на човека рече: Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах, като казах: Да не ядеш от него, то проклета да бъде земята поради тебе; със скръб ще се прехранваш от нея през всичките дни на живота си.

¹⁸ Тръни и бодли ще ти ражда; и ти ще ядеш полската трева.

¹⁹ С пот на лицето си ще ядеш хляб, докато се върнеш в земята, защото от нея си взет; понеже си пръст и в пръстта ще се върнеш.

²⁰ И човекът наименува жена си Ева {Т.е. Живот.}, защото тя беше майка на всички живи.

²¹ И Господ Бог направи кожени дрехи на Адама и на жена му и ги облече.

²² И Господ Бог каза: Ето, човекът стана като един от Нас, да познава доброто и злото; и сега, за да не простре ръката си да вземе и от дървото на живота, да яде и да живее вечно, -

²³ затова Господ Бог го изпъди от Едемската градина да обработва земята, от която бе взет.

²⁴ Така Той изпъди Адама; и постави на изток от Едемската градина херувимите и пламенния меч, който се въртеше, за да пазят пътя към дървото на живота.

ГЛАВА 4

И Адам позна жена си Ева; и тя зачна и роди Каина; и каза: С помощта на Господа придобих човек.

² Роди още и брата му Авела. Авел пасеше стадо, а Каин беше земледелец.

³ И след време Каин принесе от земните плодове принос на Господа.

⁴ Тъй също и Авел принесе от първородните на стадото си и от тлъстината му. И Господ погледна благосклонно на Авела и на приноса му;

⁵ а на Каина и на приноса му не погледна така. Затова Каин се огорчи твърде много и лицето му се помрачи.

⁶ И Господ рече на Каина: Защо си се разсърдил? и защо е помрачено лицето ти?

⁷ Ако правиш добро, не ще ли бъде прието? Но ако не правиш добро, грехът лежи на вратата и към тебе се стреми; но ти трябва да го владееш.

⁸ А Каин каза това на брата си Авела. И когато бяха на полето, Каин стана против брата си Авела и го уби.

⁹ И Господ рече на Каина: Где е брат ти Авел? А той рече: Не зная; пазач ли съм аз на брата си?

¹⁰ И рече Бог: Какво си сторил? Гласът на братовата ти кръв вика към Мене от земята.

¹¹ И сега проклет си от земята, която отвори устата си да приеме кръвта на брата ти от твоята ръка.

¹² Когато работиш земята тя няма вече да ти дава силата си; бежанец и скитник ще бъдеш на земята.

¹³ А Каин рече на Господа: Наказанието ми е толкова тежко, щото не мога да го понеса.

¹⁴ Ето, гониш ме днес от лицето на тая земя; ще съм скрит от Твоето лице, и ще бъда бежанец и скитник на земята; и тъй всеки който ме намери, ще ме убие.

¹⁵ А Господ му каза: Затова, който убие Каина, нему ще се отмъсти седмкратно. И Господ определи белег за Каина, за да не го убива никой, който го намери.

¹⁶ Тогава излезе Каин от Господното присъствие и се засели в земята Нод, на изток от Едем.

¹⁷ И Каин позна жена си, която зачна и роди Еноха: и Каин съгради град, и наименова града Енох, по името на сина си.

¹⁸ И на Еноха се роди Ирад; а Ирад роди Мехуяила; Мехуяил роди Метусаила; и Метусаил роди Ламеха.

¹⁹ И Ламех си взе две жени; името на едната беше Ада, а името на другата Села.

²⁰ Ада роди Явала; той беше родоначалник на ония, които живеят в шатри и имат добитък.

²¹ Името пък на брата му беше Ювал; той беше родоначалник на всички, които свирят с арфа и кавал.

²² Тъй и Села роди Тувал-Каина, ковач на всякакъв вид медно и желязно сечиво; а сестра на Тувал-Каина беше Наама.

²³ И Ламех рече на жените си:- Адо и Село, чуйте гласа ми, Жени Ламехови, слушайте думите ми; Понеже мъж убих, задето ме нарани, Да! юноша задето ме смаза.

²⁴ Ако на Каина се отмъсти седмкратно, То на Ламеха ще се отмъсти седемдесет и седмкратно.

²⁵ И Адам пак позна жена си и тя роди син, когото наименова Сит {Т.е., Наместник.}, защото тя думаше, Бог ми определи друга рожба, вместо Авела, тъй като Каин го уби.

²⁶ Също и на Сита се роди син, когото наименова Енос. Тогава почнаха човеците да призовават Господното име {Или: Тогава се постави началото да се именуват човеците по името на Иеова.}.

ГЛАВА 5

Ето списъкът {Еврейски: Книгата.} на Адамовото потомство. В деня когато Бог сътвори човека, Той го направи по Божие подобие;

² създаде ги мъж и жена, благослови ги, и наименува ги Човек, в деня когато бяха създадени.

³ Адам живя сто и тридесет години, и роди син по свое подобие по своя образ и наименува го Сит.

⁴ А от как роди Сита, дните на Адама станаха осемстотин години; и той роди синове и дъщери.

⁵ И всичките дни на Адама колкото живя станаха деветстотин и тридесет години; и умря.

⁶ Сит живя сто и пет години и роди Еноса.

⁷ А откак роди Еноса, Сит живя осемстотин и седем години и роди синове и дъщери.

⁸ И всичките дни на Сита станаха деветстотин и дванадесет години; и умря.

⁹ Енос живя деветдесет години и роди Кенана.

¹⁰ А откак роди Кенана, Енос живя осемстотин и петнадесет години, и роди синове и дъщери.

¹¹ И всичките дни на Еноса станаха деветстотин и пет години; и умря.

¹² Кенан живя седемдесет години и роди Маалалеила.

¹³ А откак роди Маалалеила, Кенан живя осемстотин и четиридесет години и роди синове и дъщери.

¹⁴ И всичките дни на Кенана станаха деветстотин и десет години; и умря.

¹⁵ Маалалеил живя шестдесет и пет години и роди Яреда.

¹⁶ А откак роди Яреда, Маалалеил живя осемстотин и тридесет години и роди синове и дъщери.

¹⁷ И всичките дни на Маалалеила станаха осемстотин деветдесет и пет години; и умря.

¹⁸ Яред живя сто шестдесет и две години и роди Еноха.

¹⁹ А откак роди Еноха, Яред живя осемстотин години и роди синове и дъщери.

²⁰ И всичките дни на Яреда станаха деветстотин шестдесет и две години; и умря.

²¹ Енох живя шестдесет и пет години и роди Матусала.

²² А откак роди Матусала, Енох ходи по Бога триста години и роди синове и дъщери.

²³ И всичките дни на Еноха станаха триста шестдесет и пет години.

²⁴ И Енох ходи по Бога и не се намираше вече, защото Бог го взе.

²⁵ Матусал живя сто осемдесет и седем години и роди Ламеха.

²⁶ А откак роди Ламеха, Матусал живя седемстотин осемдесет и две години и роди синове и дъщери.

²⁷ И всичките дни на Матусала станаха деветстотин шестдесет и девет години; и умря.

²⁸ Ламех живя сто осемдесет и две години и роди син;

²⁹ и наименува го Ной {Т.е. Почивка.}, като думаше: Тоя ще ни утеши в умората ни от работата ни и от труда на ръцете ни, който ни иде от земята, която Господ прокле.

³⁰ А откак роди Ноя, Ламех живя петстотин двадесет и пет години и роди синове и дъщери.

³¹ И всичките дни на Ламеха станаха седемстотин седемдесет и седем години; и умря.

³² А Ной беше петстотин години; и Ной роди Сима, Хама и Яфета.

ГЛАВА 6

Като почнаха човеците да се размножават по лицето на земята и им се раждаха дъщери,

² Божите синове, като гледаха, че човешките дъщери бяха красиви, вземаха си за жени от всички, които избираха.

³ И тогава рече Господ: Духът който съм му дал не ще владее вечно в човека; в блуждаенето си той е плът; затова дните му ще бъдат сто и двадесет години.

⁴ В ония дни се намираха исполините на земята; а при това, след като Божиите синове влизаха при човешките дъщери, и те им раждаха синове, тези бяха ония силни и прочути старовременни мъже.

⁵ И като видя Господ, че се умножава нечестиято на човека по земята и, че всичко, което мислите на сърцето му въображаваха, беше постоянно само зло,

⁶ разкая се Господ, че беше направил човека на земята, и огорчи се в сърцето Си.

⁷ И рече Господ: Ще изтребя от лицето на земята човека, когото създадох, - човеци, зверове, влечуги и въздушни птици, - понеже се разкаях, че ги създадох.

⁸ А Ной придоби Господното благоволение.

⁹ Ето Ноевото потомство. Ной беше човек праведен, непорочен между съвременниците си; той ходеше по Бога.

¹⁰ И Ной роди три сина: Сима, Хама и Яфета.

¹¹ И земята се разврати пред Бога; земята се изпълни с насилие.

¹² И Бог видя земята; и, ето, тя бе развратена защото всяка твар се обхождаше развратно на земята.

¹³ И рече Бог на Ноя: Краят на всяка твар се предвижда от Мене, защото земята се изпълни с насилие чрез тях; затова, ето, ще ги изтребя заедно със земята.

¹⁴ Направи си ковчег от гоферово дърво; стаи да направиш в ковчегата; и да го измажеш отвътре и отвън със смола.

¹⁵ Направи го така: дължината на ковчегата да бъде триста лакти, широчината му петдесет лакти, а височината му тридесет лакти.

¹⁶ Прозорец направи на ковчегата, като изкараш ковчегата без един лакът до върха, а вратата на ковчегата постави отстрана; направи го с долен, среден и горен етаж.

¹⁷ И, ето, Аз ще докарам на земята потоп от вода, за да изтребя под небето всяка твар, която има в себе си жизнено дихание; всичко що се намира на земята ще измре.

¹⁸ Но с тебе ще поставя завета Си; и ще влезеш в ковчегата ти, синовете ти, жена ти и снахите ти с тебе.

¹⁹ И от всичко, от всякакъв вид твар, която живее, да вкараш в ковчегата по две от всеки вид, за да опазиш живота им със себе си; мъжко и женско да бъдат.

²⁰ От птиците според вида им, от добитъка според вида му, и от всички земни животни според вида им, по две от всички да влязат при тебе, за да им опазиш живота.

²¹ А ти си вземи от всякаква храна, която се яде, и събери я при себе си, та да послужи за храна на тебе и на тях.

²² И Ной извърши всичко според както му заповяда Бог; така стори.

ГЛАВА 7

Тогава Господ рече на Ноя: Влез ти и целия ти дом в ковчега; защото в това поколение тебе видях праведен пред Мене.

² Вземи си по седем от всички чисти животни, мъжки и женските им; а от нечистите животни по две, мъжки и женските им;

³ също и от въздушните птици по седем, мъжки и женски; за да опазиш от тях разплод по лицето на цялата земя.

⁴ Защото още седем дни и Аз ще направя да вали дъжд по земята четиридесет дни и четиридесет нощи; и ще изстребя от лицето на земята всичко живо, що съм направил.

⁵ И Ной извърши всичко, според както му заповяда Господ.

⁶ А Ной беше на шестстотин години когато стана на земята потопът от водата.

⁷ И поради водите на потопа влязоха в ковчега Ной, синовете му, жена му и снахите му с него.

⁸ От чистите животни и от нечистите животни, от птиците и от всичко, което пълзи по земята,

⁹ влязоха в ковчега две по две при Ноя, мъжки и женски, според както заповяда Бог на Ноя.

¹⁰ И след седмия ден водите на потопа заляха земята.

¹¹ В шестстотната година на Ноевия живот, във втория месец, на седемнадесетия ден от месеца, в същия ден всичките извори на голямата бездна се разпукнаха и небесните отвори се разкриха.

¹² И дъждът вали на земята четиридесет дни и четиридесет нощи.

¹³ В тоя същи ден влязоха в ковчега Ной и синовете Ноеви: Сим, Хам и Яфет, и Ноевата жена, и с тях трите му снахи -

¹⁴ те и всичките животни според вида си, всичкият добитък според вида си, и всичките влечуги, които пълзят по земята според вида си и всичките птици според вида си, всяко пернато от всякакъв вид.

¹⁵ Две по две от всяка твар, която има в себе си жизнено дихание, влязоха в ковчега при Ноя.

¹⁶ И които влязоха, мъжки и женски от всяка твар влязоха, според както Бог му бе заповядал; и Господ го затвори вътре.

¹⁷ Четиридесет дни трая потопът на земята; и водите придойдоха та подеха ковчега и той се издигна над земята.

¹⁸ Водите се усилваха и прииждаха много на земята, така ковчегът се носеше по повърхността на водите.

¹⁹ Водите се усилваха твърде много на земята, така щото се покриха всичките високи планини намиращи се под цялото небе.

²⁰ Петнадесет лакти по-горе от тях се издигнаха водите, та планините се покриха.

²¹ И всяка твар, която се движеше по земята, умря, - птици, добитък, зверове, всички животни, които пълзят по земята и всеки човек.

- ²² От всичко що беше на сушата, всичко, което имаше в ноздрите си жизнено дихание, измря.
- ²³ Всичко живо що се намираше по лицето на земята се изстреби, - човеци, добитък, животни и небесни птици; изстребиха се от земята; останаха само Ной и ония, които бяха с него в ковчега.
- ²⁴ А водите се застояха по земята сто и петдесет дни.

ГЛАВА 8

Тогава си спомни Бог за Ноя и за всичко живо и за всичкия добитък, що бяха с него в ковчега; и Бог накара вятър да мине по земята, та водите престанаха.

² Тоже се затвори изворите на бездната и небесните отвори, и дъждът от небето спря.

³ Малко по малко водите се оттеглиха от земята и подир сто и петдесет дни водите взеха да намаляват.

⁴ А на седемнадесетия ден от седмия месец ковчегът заседна върху Араратските планини.

⁵ Водите намаляваха непрестанно до десетия месец; и на първия ден от десетия месец върховете на планините се показаха.

⁶ После, след четиридесет дни, Ной отвори прозореца на ковчега, що беше направил;

⁷ и изпрати гарван, който, като излезе, отиваше насам натам додето пресъхнаха водите на земята.

⁸ Тогава изпрати гълъб, за да види дали са престанали водите по лицето на земята.

⁹ Но гълъбът, понеже не намери почивка за нозете си, върна се при него в ковчега, защото водата бе още по лицето на цялата земя. И той простря ръка та го взе, и внесе го при себе си в ковчега.

¹⁰ А като почака още седем дни, пак изпрати гълъба от ковчега.

¹¹ И надвечер гълъбът се върна при него, и ето, имаше в устата си пресен маслинен лист; така Ной позна, че водата е спаднала по земята.

¹² След това той почака още седем дни, и изпрати гълъба; но той не се върна вече при него.

¹³ В шестстотин и първата година на Ноевия живот, на първия ден от първия месец, водата пресъхна на земята; и Ной, като дигна покрива на ковчега, погледна, и, ето, повърхността на земята бе изсъхнала.

¹⁴ А на двадесет и седмия ден от втория месец земята съвършено изсъхна.

¹⁵ Тогава говори Бог на Ноя, казвайки:

¹⁶ Излез от ковчега, ти, жена ти, синовете ти и жените им с тебе.

¹⁷ Изведи със себе си всичко живо от всяка твар, що е с тебе, - птици, добитък и всичките животни които пълзят по земята, за да се разплодяват по земята, да раждат и да се умножават по земята.

¹⁸ Ной излезе, и с него синовете му, жена му и снахите му;

¹⁹ излязоха от ковчега и всичките животни, всичките птици, всичко, що се движи по земята, според родовете си.

²⁰ И Ной издигна олтар на Господа; и взе от всяко чисто животно и от всяка чиста птица, та ги принесе за всеизгаряния на олтара;

²¹ и Господ помириша сладко благоухание; И рече Господ в сърцето Си: Не ще проклинам вече земята, поради човека, защото помислите на човешкото сърце са зло още от младините му, нито ще поразя вече друг път всичко живо, както сторих.

²² Доде съществува земята, сеитба и жетва, студ и горещина, лято и зима, ден и нощ няма да престанат.

ГЛАВА 9

В това време Бог благослови Ноя и синовете му, като им каза: Плодете се, размножавайте се и напълнете земята.

² Ще се страхуват и ще треперят от вас всички земни животни и всички въздушни птици; те са всичко, що пълзи по земята и с всички морски риби, са предадени в ръцете ви.

³ Всичко живо, що се движи ще ви бъде за храна; давам ви всичко също, както дадох зелената трева.

⁴ Месо обаче с живота му, то ест, с кръвта му, да не ядете.

⁵ А вашата кръв, кръвта на живота ви, непременно ще изискам; от всяко животно ще я изискам; и от човека, да! от брата на всеки човек, ще изискам живота на човека.

⁶ Който пролее човешка кръв, и неговата кръв от човек ще се пролее; защото по Своя образ направи Бог човека.

⁷ А вие, плодете се и се размножавайте, разплодете се по земята и умножавайте се по нея.

⁸ После Бог говори на Ноя и на синовете му с него, казвайки:

⁹ Вижте, Аз поставям завета Си с вас и с потомството ви подир вас;

¹⁰ и с всичко живо, що е с вас, - птиците, добитъкът и всичките земни животни, които са с вас, да! с всяко земно животно от всичко, което е излязло от ковчегата.

¹¹ Поставям завета Си с вас, че няма да се изстреби вече никоя твар от водите на потопа, нито ще настане вече потоп да опустоши земята.

¹² Бог рече още: Ето белегът на завета, който Аз поставям до вечни поколения между Мене и вас и всичко живо, което е с вас:

¹³ поставям дъгата Си в облака, и тя ще бъде белег на завет между Мене и земята.

¹⁴ Когато докарам облак на земята, дъгата ще се яви в облака;

¹⁵ и ще спомня завета Си, който е между Мене и вас и всичко живо от всяка твар; и водата няма вече да стане потоп за изстреблението на всяка твар.

¹⁶ Дъгата ще бъде в облака; и ще я гледам, за да си напомням всегашния завет между Бога и всичко живо от всяка твар, което е на земята.

¹⁷ Каза Бог на Ноя: Това е белегът на завета, който установих между Мене и всяка твар, която е на земята.

¹⁸ А излезлите от ковчегата Ноеви синове бяха Сим, Хам и Яфет; а Хам беше баща на Ханаана.

¹⁹ Тия трима бяха Ноеви синове; и от тях се насели цялата земя.

²⁰ В това време Ной почна да работи земята и насади лозе.

²¹ И, като пи от виното опи се и се разголи в шатрата си.

²² И Хам, Ханаановия баща, видя голотата на баща си и каза на двамата си братя отвън.

- ²³ А Сим и Яфет взеха една дреха и, като я туриха двамата на рамената си, пристъпиха заднишком та покриха голотата на баща си; лицата им гледаха назад, та не видяха бащината си голота.
- ²⁴ Като изтрезня Ной от виното си и се научи за онова, което му бе направил по-младият му син, рече: -
- ²⁵ Проклет да е Ханаан; Слуга на слуги ще бъде на братята си.
- ²⁶ Рече още: Благословен Господ, Симовия Бог; И Ханаан да му бъде слуга.
- ²⁷ Бог да разшири Яфета. И да се засели в шатрите на Сима; И Ханаан да им бъде слуга.
- ²⁸ И след потопа Ной живя триста и петдесет години.
- ²⁹ И всичките дни на Ноя станаха деветстотин и петдесет години; и умря.

ГЛАВА 10

Ето потомството на Ноевите синове, Сима, Хама и Яфета; че и на тях се родиха синове след потопа.

- ² Яфетови синове: Гомер, Магог, Мадай, Яван, Тувал, Мосох и Тирас.
- ³ А Гомерови синове: Асханаз, Рифат и Тогарма.
- ⁴ А Яванови синове: Елисей, Тарсис, Китим и Доданим.
- ⁵ От тях се разделиха островите на народите, в техните земи, всеки според езика си, според племето си, в народите си.
- ⁶ Хамови синове: Хус, Мицраим, Фут и Ханаан.
- ⁷ А Хусови синове: Сева, Евила, Савта, Раама и Савтека; а Раамови синове: Шева и Дедан.
- ⁸ Хус роди и Нимрода. Той пръв стана силен на земята.
- ⁹ Той беше голям ловец пред Господа; затова се казва: Като Нимрода, голям ловец пред Господа.
- ¹⁰ Първо той царува над Вавилон Ерех, Акад и Халне, в Сенаарската земя.
- ¹¹ От тая земя излезе и отиде в Асирия, та съгради Ниневия, Роовот-Ир, Халах
- ¹² и Ресен между Ниневия и Халах (който е големият град).
- ¹³ А Мицраим роди Лудим, Анамим, Леавим, Нафтухим,
- ¹⁴ Патрусим, Каслухим (от които произлязоха филистимците) и Кафторим.
- ¹⁵ А Ханаан роди: първородния си син Сидон, после Хет,
- ¹⁶ евусейците, аморейците, гергесейците,
- ¹⁷ евейците, арукейците, асенийците,
- ¹⁸ арвадците, цемарейците и аматейците; и след това ханаанските племена се пръснаха.
- ¹⁹ Пределът на ханаанците беше от Сидон, като се отива за Герар до Газа, и като се отива за Содом и Гомор, Адма и Цевоим до Лаша.
- ²⁰ Тия са Хамовите синове в земите си, в народите си, според племената си, според езиците си.
- ²¹ Родиха се тъй също чада на Сима, баща на всичките Еверовци и по-стар брат на Яфета.
- ²² Симови синове: Елам, Асур, Арфаксад, Луд и Арам.
- ²³ А Арамови синове: Уз, Ул, Гетер и Маш.

- ²⁴ И Арфаксад роди Сала, а Сала роди Евера.
- ²⁵ И на Евера се родиха двама сина; името на единия беше Фалек {Т.е., Разделение.}, защото в неговите дни се разпредели земята; а името на брата му беше Иоктан.
- ²⁶ Иоктан роди Алмодада, Шалефа, Хацармавета, Яраха.
- ²⁷ Адорама, Узала, Дикла,
- ²⁸ Овала, Авимаила, Шева,
- ²⁹ Офира, Евила и Иовава; всички тях бяха Иоктанови синове.
- ³⁰ Техните поселения бяха от Меша, като се отива за Сефар, източната планина.
- ³¹ Тях са Симовите синове в земите си, според племената си, според езиците си, според народите си.
- ³² Тях са племената на Ноевите синове според поколенията им, в народите им; и от тях се отделиха народите по земята след потопа.

ГЛАВА 11

А по цялата земя се употребяваше един език и един говор.

² И като потеглюваха човеците към изток, намериха поле в Сенаарската земя, гдето се и заселиха.

³ И рекоха си един на друг: Елате, да направим тухли и да ги изпечем в огъня. Тухли употребяваха вместо камъни, а смола употребяваха вместо кал.

⁴ И рекоха: Елате, да си съградим град, даже кула, чийто връх да стига до небето; и да си спечелим име, да не би да се разпръснем по лицето на цялата земя.

⁵ А Господ слезе да види града и кулата, които градяха човеците.

⁶ И рече Господ: Ето, едни люде са, и всички говорят един език; и това е което са почнали да правят; и не ще може вече да им се забрани, какво да било нещо, що биха намислили да направят.

⁷ Елате да слезем, и там да разбъркаме езика им, тъй щото един други да не разбират езика си.

⁸ Така Господ ги разпръсна от там по лицето на цялата земя; а те престанаха да градят града.

⁹ За това той се наименува Вавилон {Т.е., Бъркотия.}, защото там Господ разбърка езика на цялата земя; и от там Господ ги разпръсна по лицето на цялата земя.

¹⁰ Ето Симовото потомство: Сим беше на сто години, а роди Арфаксада две години след потопа;

¹¹ а откак роди Арфаксада, Сим живя петстотин години, и роди синове и дъщери.

¹² Арфаксад живя тридесет и пет години и роди Сала;

¹³ а откак роди Сала, Арфаксад живя четиристотин и три години, и роди синове и дъщери.

¹⁴ Сала живя тридесет години и роди Евера;

¹⁵ а откак роди Евера, Сала живя четиристотин и три години, и роди синове и дъщери.

¹⁶ Евер живя тридесет и четири години и роди Фалека;

¹⁷ а откак роди Фалека, Евер живя четиристотин и тридесет години и роди синове и дъщери.

- 18 Фалек живя тридесет години и роди Рагава;
- 19 а откак роди Рагава, Фалек живя двеста и девет години и роди синове и дъщери.
- 20 Рагав живя тридесет и две години и роди Серуха;
- 21 а откак роди Серуха, Рагав живя двеста и седем години и роди синове и дъщери.
- 22 Серух живя тридесет години и роди Нахора;
- 23 а откак роди Нахора, Серух живя двеста години и роди синове и дъщери.
- 24 Нахор живя двадесет и девет години и роди Тара;
- 25 а откак роди Тара, Нахор живя сто и деветнадесет години и роди синове и дъщери.
- 26 Тара живя седемдесет години и роди Аврама, Нахора и Арана.
- 27 Ето потомството и на Тара: Тара роди Аврама, Нахора и Арана; а Аран роди Лота.
- 28 И Аран умря преди баща си Тара в Ур Халдейски, в родната си земя.
- 29 И Аврам и Нахор си взеха жени; името на Аврамовата жена бе Сарайя, а името на Нахоровата жена Мелха, дъщеря на Арана, който освен че беше баща на Мелха, беше баща и на Есха.
- 30 А Сарайя беше бездетна, нямаше чадо.
- 31 И Тара взе сина си Аврама и внука си Лота, Арановия син, и снаха си Сарайя, жената на сина си Аврама та излязоха заедно от Ур Халдейски, за да отидат в Ханаанската земя; и дойдоха в Харан, дето се и заселиха.
- 32 И дните на Тара станаха двеста и пет години; и Тара умря в Харан.

ГЛАВА 12

Тогава Господ каза на Аврама: Излез от отечеството си, измежду рода си и из бащиния си дом, та иди в земята, която ще ти покажа.

2 Ще те направя голям народ; ще те благословя, и ще прославя името ти, и ще бъдеш за благословение.

3 Ще благословя ония, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; и в тебе ще се благославят всички земни племена.

4 И тъй, Аврам тръгна според както му рече Господ, и Лот тръгна с него. А Аврам беше на седемдесет и пет години, когато излезе от Харан.

5 Аврам взе жена си Сарайя, братанеца си Лот, всичкия имот, който бяха спечелили, и хората, които бяха придобили в Харан, та излязоха, за да отидат в Ханаанската земя.

6 И Аврам пропътува земята до местността Сихем, до дъба Море. В това време ханаанците живееха в земята.

7 И Господ се яви на Аврама и рече: На твоето потомство ще дам тая земя. И там издигна олтар на Господа, Който му се яви.

8 От там се премести към хълма, който е на изток от Ветил, дето разпъна шатрата си, Ветил оставаше на запад, а Гай - на изток; и там издигна олтар на Господа и призова Господното име.

9 После, като се дигна, Аврам все напредваше към юг.

10 А настана глад в земята; затова Аврам слезе в Египет да поживее там, понеже гладът беше се усилил в Ханаанската земя.

11 И когато наближи да влезе в Египет, рече на жена си Сарайя: Виж сега, зная, че си

жена красива на глед.

¹² Египтяните, като те видят, ще рекат: Тя му е жена; и мене ще убият, а тебе ще оставят жива.

¹³ Кажи, моля, че си ми сестра, за да ми бъде добре покрай тебе и да се опази живота ми, поради твоята дума.

¹⁴ И като влезе Аврам в Египет, египтяните видяха, че жената беше твърде красива.

¹⁵ Видяха я и Фараоновите големци и я похвалиха на Фараона; затова жената беше заведена в дома на Фараона.

¹⁶ И заради нея той стори добро на Аврама, който достигна да има овци, говеда, осли, слуги, слугини, ослици и камили.

¹⁷ Но Господ порази Фараона и дома му с тежки язви, поради Аврамовата жена Сарайя.

¹⁸ Тогава Фараон повика Аврама и рече: Що е това, което ти ми стори? Защо не ми каза, че ти е жена?

¹⁹ Защо ми каза: Сестра ми е, така че аз си я взех за жена; сега, прочее, ето жена ти; вземи я и си иди.

²⁰ И Фараон му определи човеци, които изпратиха него, жена му и всичко що имаше.

ГЛАВА 13

Така Аврам излезе от Египет, той, жена му и всичко що имаше, и Лот с него, та замина към южната страна.

² Аврам беше много богат с добитък, сребро и злато.

³ И от южната страна той минаваше постепенно дори до Ветил, до мястото, гдето от по-напред беше поставена шатрата му между Ветил и Гай,

⁴ до мястото, гдето първоначално беше издигнал олтара; и там Аврам призова Господното име.

⁵ Също и Лот, който придружаваше Аврама, имаше овци, говеда и шатри.

⁶ И понеже земята не ги побираше да живеят заедно, тъй като имотът им беше много, и не можеха да живеят заедно,

⁷ появи се спречкване между Аврамовите говедари и Лотовите говедари. (По това време ханаанците и ферезейците населяваха тая земя).

⁸ Тогава Аврам рече на Лота: Да няма, моля ти се, спречкване между мене и тебе и между моите говедари и твоите говедари, защото ние сме братя.

⁹ Не е ли пред тебе цялата земя. Моля ти се, отдели се от мене; ти ако идеш наляво, то аз ще ида надясно; или ако ти идеш надясно, аз ще ида наляво.

¹⁰ Лот, прочее, подигна очи и разгледа цялата равнина на Иордан и видя, че беше добре напоявана доде се стигне в Сигор, (преди да беше разорил Господа Содом и Гомора), като Господната градина, като Египетската земя.

¹¹ За това Лот си избра цялата Иорданска равнина. И Лот тръгна към изток и се разделиха един от друг.

¹² Аврам се засели в Ханаанската земя; а Лот се засели между градовете на Иорданската равнина, и преместваше шатрите си докато стигна до Содом.

¹³ А Содомските мъже бяха твърде нечестиви и грешни пред Господа.

¹⁴ И Господ каза на Аврама, след като се отдели Лот от него: Подигни сега очите си от мястото гдето си, та погледни към север и юг, изток и запад;

- ¹⁵ защото цялата земя, която виждаш, ще дам на тебе и на потомството ти до века.
- ¹⁶ И ще направя потомството ти многочислено като земния прах; така щото, ако може някой да изброи земния прах, то и твоето потомство ще изброи.
- ¹⁷ Стани, обходи дължината на земята, защото на теб ще я дам.
- ¹⁸ Тогава Аврам премести шатрата си, дойде и се засели при Мамриевите дъбове, които са в Хеврон; и там издигна олтар на Господа.

ГЛАВА 14

Вдните на Сенаарския цар Амарфал, Еласарският цар Ариох, Еламският цар Ходологомор и Гоимският цар Тидал,

² тия царе отвориша война против Содомския цар Вера, Гоморския цар Верса, Адманския цар Сенав, Цевоимския цар Симовор и царя на Вала, (която е Сигор).

³ Всички тия се събраха в Сидимската долина (дето е сега Соленото Море).

⁴ Дванадесет години бяха се подчинявали на Ходологомора, а в тринадесетата въстанаха.

⁵ В четиринадесетата година дойдоха Ходологомор и царете, които бяха с него, та поразиха рафаимите в Астарот-карнаим, зузимите в Хам, емимите в Сави-кириатаим

⁶ и хореиците в поляната им Сиир, до Елфаран, който е при пустинята.

⁷ А като се върнаха, дойдоха в Ен-мишнат, (който е Кадис), и поразиха цялата страна на амаликитяните, както и амореите, които живееха в Асасон-тамар.

⁸ Тогава Содомския цар, Гоморския цар, Адманския цар, Цевоимския цар и царят на Вала, (която е Сигор), излязоха и се опълчиха против тях на бой в Сидимската долина:

⁹ против Еламския цар Ходологомор, Гоимския цар Тидал, Сенаарския цар Амарфал и Еласарския цар Ариох. Имаше четирима царе против петимата.

¹⁰ А Сидимската долина беше пълна със смолни кладенци; и Содомския и Гоморския царе, като бягаха, паднаха в тях, а останалите избягаха на бърдото.

¹¹ И победителите задигнаха всичкия имот на Содом и Гомора и всичката им храна и си отидоха.

¹² Взеха и Аврамовия братанец Лот, който живееше в Содом, заедно с имота му и си отидоха.

¹³ А един от избавилите се дойде и извести това на евреина Аврам; той живееше при дъбовете на Амореца Мамврий, брат на Есхола и брат на Анера, които бяха Аврамови съюзници.

¹⁴ А като чу Аврам, че брат му бил пленен, изведе своите триста и осемнадесет обучени мъже, родени в неговия дом и гони неприятелите до Дан.

¹⁵ И през нощта, той и слугите му, като се разделиха против тях, поразиха ги и ги гониха до Хова, която е от ляво на Дамаск.

¹⁶ И възвърна всичкия имот, върна и брат си Лота с имота му, както и жените и людето.

¹⁷ И като се върна Аврам от поражението на Ходологомора и на царете, които бяха с него, Содомския цар излезе да го посрещне в Савинската долина, (която е Царевата долина).

¹⁸ Така и Салимският цар Мелхиседек, който беше свещеник на Всевишния Бог, изнесе хляб и вино

- ¹⁹ та го благослови, казвайки: Благословен да бъде Аврам от Всевишния Бог, Създател на небето и на земята;
- ²⁰ благословен и Всевишният Бог, който предаде неприятелите ти в твоята ръка. И Аврам му даде десетък от всичко.
- ²¹ А Содомският цар рече на Аврама: Дай ми човеците, а имота задръж за себе си.
- ²² Но Аврам каза на Содомския цар: Аз дигнах ръката си пред Господа, Всевишния Бог, Създател на небето и на земята,
- ²³ и се заклех, че няма да взема нищо от твоето, ни конец ни ремик за обуца, да не би да речеш: Аз обогатих Аврама.
- ²⁴ Приемам само онова, което изядоха момците; и дела на мъжете които отидоха с мене: Анер, Есхол и Мамври - те нека вземат дела си.

ГЛАВА 15

След тия събития, дойде Господното слово на Аврама във видение и каза: Не бой се, Авраме; Аз съм твой щит, наградата ти е извънредно голяма.

- ² А Аврам рече: Господи Иеова, какво ще ми дадеш, като аз си отивам бездетен и тоя Елиезер от Дамаск ще притежава дома ми?
- ³ Аврам рече още: Ето Ти не ми даде чадо; и, ето, един роден в дома ми ще ми стане наследник.
- ⁴ Но, ето, дойде Господното слово и му каза: Тоя човек няма да ти стане наследник; но оня, който ще излезе от твоите чресла, ще ти бъде наследник.
- ⁵ Тогава, като го изведе вън, каза: Погледни сега на небето и изброй звездите, ако можеш ги изброи. И рече му: Толкова ще бъде твоето потомство.
- ⁶ И Аврам повярва в Господа; и Той му го вмени за правда.
- ⁷ После му каза: Аз съм Господ, който те изведох из Ур Халдейски, за да ти дам да наследиш тая земя.
- ⁸ А той рече: Господи Иеова, по какво да позная че ще я наследя?
- ⁹ Господ му рече: Вземи ми тригодишна юница, тригодишна коза, тригодишен овен, гургулица и гълъбче.
- ¹⁰ И той Му взе всички тия, разсече ги през средата и постави всяка половина срещу другата, но птиците не разсече.
- ¹¹ И спуснаха се хищни птици на труповете; но Аврам ги разпъди.
- ¹² А около захождането на слънцето, дълбок сън нападна Аврама; и, ето, ужас, като страшен мрак го обзе.
- ¹³ Тогава Господ каза на Аврама: Знаейки - знай, че твоето потомство ще бъде чуждо в чужда земя и ще им бъдат роби; и те ще ги угнетяват четиристотин години.
- ¹⁴ Но Аз ще съдя народа, комуто ще робуват; и подир това ще излязат с голям имот.
- ¹⁵ А ти ще отидеш при бащите си в мир; ще бъдеш погребан в честита старост.
- ¹⁶ А в четвъртия род потомците ти ще се върнат тука; защото беззаконието на аморейците не е още стигнало до върха си.
- ¹⁷ А когато слънцето залезе и настана мрак, ето димяща пещ и огнен пламък, който премина между тия части.
- ¹⁸ И в същия ден Господ направи завет с Аврама, като каза: На твоето потомство давам тая земя, от Египетската река до голямата река, реката Ефрат,

- ¹⁹ земята на кенейците, кенезейците, кадмонейците,
²⁰ хетейците, ферезейците, рафаимите,
²¹ аморейците, хананейците, гергесейците и евусейците.

ГЛАВА 16

- А** Сарайя, жената на Аврама, не му раждаше деца; но, като имаше слугиня, египтянка, на име Агар.
- ² Сарайя рече на Аврама: Виж сега, Господ не ми дава да раждам; моля ти се влез при слугинята ми; може би ще придобия чадо, чрез нея. И Аврам послуша това, което каза Сарайя.
- ³ И тъй, след като Аврам беше преживял десет години в Ханаанската земя, Сарайя Аврамовата жена, взе слугинята си Агар, египтянката, и я даде на мъжа си Аврама да му бъде жена.
- ⁴ И той влезе при Агар и тя зачна; и като видя че зачна, господарката ѝ стана презряна в очите ѝ.
- ⁵ Тогава Сарайя рече на Аврама: Поради тебе ми дойде тая обида. Дадох слугинята си в твоите обятия; а като видя, че зачна, аз станах презряна в очите ѝ. Господ нека съди между мене и тебе.
- ⁶ А Аврам рече на Сарайя: Ето, слугинята ти е в ръката ти; стори с нея, както ти се вижда угодно. Прочее, Сарайя се отнасяше зле с нея, така щото тя побягна от лицето ѝ.
- ⁷ Но ангел Господен я намери при един воден извор в пустинята, при извора на пътя за Сур;
- ⁸ и рече: Агар, Сараина слугиньо, от где идеш? и къде отиваш? А тя рече: Бягам от лицето на господарката си Сарайя.
- ⁹ А ангелът Господен ѝ рече: Върни се при господарката си, и покори се под властта ѝ {Еврейски: Ръцете ѝ.}.
- ¹⁰ Ангелът Господен тоже ѝ рече: Ще преумножа потомството ти, до толкоз, че да не може да се изброи, поради своето множество.
- ¹¹ После ангелът Господен ѝ каза: Ето ти си зачала, и ще родиш син; да го наменуваш Исмаил {Т.е., когото слуша Бог.}, защото Господ чу скръбта ти.
- ¹² Той ще бъде между човеците, като див осел; ще дига ръката си против всеки и всеки ще дига ръката си против него; и той ще живее независим от всичките си братя.
- ¹³ Тогава Агар даде на Господа, Който ѝ говореше, това име: Ти си Бог, Който вижда; защото рече: Не видях ли аз тук Онзи, Който ме вижда?
- ¹⁴ Затова, тоя кладенец се наменува Вир-лахай-рои {Т.е., Кладенецът на Живия, Който ме вижда.}; ето той е между Кадис и Варад.
- ¹⁵ И Агар роди син на Аврама; и Аврам наменува сина си, роден от Агар, Исмаил.
- ¹⁶ А Аврам беше на осемдесет и шест години когато Агар му роди Исмаила.

ГЛАВА 17

Когато Аврам беше на деветдесет и девет години, Господ се яви на Аврама и му рече: Аз съм Всемогъщият; ходи пред Мене и бъди непорочен.

² И ще направя завета си между Мене и тебе и ще те умножа твърде много.

³ Тогава Аврам падна на лицето си; и Бог му говореше, казвайки:

⁴ Ето, Моят завет е с тебе; и ти ще станеш отец на множество народи.

⁵ Не ще се именуваш вече Аврам {Т.е., Висок отец.}, но името ти ще бъде Авраам {Т.е., Отец на множество.}; защото те направих отец на множество народи.

⁶ Ще те наплодя твърде много и ще произведа народи от тебе; и царе ще произлязат от тебе.

⁷ И ще утвърдя завета Си между Мене и тебе и потомците ти след тебе през всичките им поколения за вечен завет, че ще бъда Бог на тебе и на потомството ти след тебе.

⁸ На тебе и на потомството ти след тебе ще дам за вечно притежание земята, в която си пришелец, цялата Ханаанска земя; и ще им бъда Бог.

⁹ Бог още каза на Авраама: Пази ти завета Ми, ти и потомците ти след тебе, през всичките си поколения.

¹⁰ Ето Моят завет, който трябва да пазите между Мене и вас и потомците ти след тебе: всеки между вас от мъжки пол да се обрязва.

¹¹ Да обрязвате краекожието на плътта си; и това ще бъде знак на завета между Мене и вас.

¹² Всяко мъжко дете между вас във всичките ви поколения, като стане на осем дни трябва да се обрязва, както роденото у дома ти, така и онова, което не е от твоето потомство, купено с пари от някой чужденец.

¹³ Непременно трябва да се обрязва и роденият у дома ти и купеният с парите ти; и Моят завет в плътта ви, ще бъде вечен завет.

¹⁴ А необрязаният от мъжки пол, чието краекожие на плътта не е обрязано, тоя човек, да се погуби измежду хората си, защото е нарушил завета Ми.

¹⁵ После Бог каза на Авраама: Не наричай вече Сарайя жена си Сарайя {Т.е., Моя княгиня.}; но Сара {Т.е., Княгиня.} да бъде името ѝ.

¹⁶ Аз ще я благословя, още и син ще ти дам от нея; да! ще я благословя, и тя ще стане майка на народи; царе на племена ще произлязат от нея.

¹⁷ Тогава Авраам падна на лицето си и се засмя, и рече в сърцето си: На стогодишен човек ли ще се роди дете? И Сара, която има деветдесет години, ще роди ли?

¹⁸ И рече Авраам на Бога; Исмаил да е жив пред Тебе.

¹⁹ Но Бог каза: Не, а жена ти Сара ще ти роди син, и ще го наречеш Исаак; и с него ще утвърдя завета Си за вечен завет, който ще бъде и за потомството му след него.

²⁰ И за Исмаила те послушах. Ето, благослових го, и ще го наплодя и преумножа; дванадесет племенащници ще се родят от него, и ще го направя велик народ.

²¹ Но завета Си ще утвърдя с Исаака, когото Сара ще ти роди до година по това време.

²² А като прекрати думата Си с Авраама, Бог си възлезе от него.

²³ В тоя същия ден Авраам взе сина си Исмаила, всичките родени у дома му и всичките купени с парите му, всеки от мъжки пол между хората на Авраамовия дом и обряза краекожието на плътта им, според както Бог му каза.

²⁴ Авраам беше на деветдесет и девет години когато се обряза краекожието на плътта му;

- ²⁵ а син му Исмаил беше на тринадесет години, когато се обряза краекожието на плътта му.
- ²⁶ В един и същи ден се обрязаха Авраам и син му Исмаил.
- ²⁷ И всичките мъже от дома му както родените у дома, така и купените от чужденци с пари, се обрязаха заедно с него.

ГЛАВА 18

След това Господ се яви на Авраама при Мамвриевите дъбове, когато той седеше при входа на шатрата си в горещината на деня.

- ² Като подигна очи и погледна, ето, трима мъже стояха срещу него; и като ги видя, затече се от входа на шатрата да ги посрещне, поклони се до земята, и рече:
- ³ Господарю мой, ако съм придобил Твоето благоволение, моля Ти се, не отминавай слугата Си.
- ⁴ Нека донесат малко вода, та си умийте нозете и си починете под дървото.
- ⁵ И аз ще донеса малко хляб, да подкрепите сърцата си, и после ще си заминете; понеже затова дойдохте при слугата си. А те рекоха: Стори, както си казал.
- ⁶ Тогава Авраам влезе бързо в шатрата при Сара и рече: Пригответи по-скоро три мери чисто брашно, замеси и направи пити.
- ⁷ А Авраам се затече при чердата, взе едно младо, добро теле и го даде на слугата, който побърза да го сготви.
- ⁸ После взе масло, мляко и сготвеното теле, та сложи пред тях; и той стоеше при тях под дървото, докато те ядяха.
- ⁹ Тогава му рекоха: Где е жена ти Сара? А той рече: Ето, в шатрата е.
- ¹⁰ И рече Господ: До година по това време Аз непременно ще се върна при тебе и, ето, жена ти Сара ще има син. А Сара слушаше от входа на шатрата, която беше зад него.
- ¹¹ А Авраам и Сара бяха стари, в напреднала възраст; на Сара беше престанало обикновеното на жените.
- ¹² И тъй Сара се засмя в себе си, като думаше: Като съм остаряла ще има ли за мене удоволствие, като и господаря ми е стар?
- ¹³ А Господ рече на Авраама: Защо се засмя Сара и каза: Като съм остаряла, дали наистина ще родя?
- ¹⁴ Има ли нещо невъзможно за Господа? На определеното време ще се върна при тебе, до година по това време и Сара ще има син.
- ¹⁵ Тогава Сара, понеже се уплаши, се отрече, казвайки: Не съм се смяла. А той каза: Не е тъй; ти се засмя.
- ¹⁶ Като станаха от там, мъжете се обърнаха към Содом; и Авраам отиде с тях, за да ги изпрати.
- ¹⁷ И Господ рече: Да скрия ли от Авраама това, което ще сторя,
- ¹⁸ тъй като Авраам непременно ще стане велик и силен народ и чрез него ще се благословят всичките народи на земята?
- ¹⁹ Защото съм го избрал {Еврейски: познал. Вж. Амос 3:2}, за да заповяда на чадата си и на дома си след себе си да пазят Господния път, като вършат правда и правосъдие, за да направи Господ да стане с Авраама онова, което е говорил за него.

- 20** И рече Господ: Понеже викът на Содом и Гомора е силен и, понеже грехът им е твърде тежък,
- 21** ще сляза сега и ще видя дали са сторили напълно според вика, който стигна до Мене; и ако не, ще узная.
- 22** Тогава мъжете, като се обърнаха от там, отидоха към Содом. Но Авраам още стоеше пред Господа.
- 23** И Авраам се приближи и рече: Ще погубиш ли праведния с нечестивия?
- 24** Може да има петдесет праведника в града; ще погубиш ли мястото, не ще ли го пощадиш, заради петдесетте праведника, които са в него?
- 25** Далеч от Тебе да сториш такова нещо, да убиеш праведния с нечестивия, така щото праведният да бъде като нечестивия! Далеч от Тебе това! Съдията на цялата земя няма ли да върши правда?
- 26** И Господ каза: Ако намеря в Содом петдесет праведника, вътре в града, ще пощадя цялото място, заради тях.
- 27** А в отговор Авраам рече: Ето сега, аз, който съм прах и пепел, се осмелих да говоря на Господа;
- 28** може би на петдесетте праведника да не достигат пет; ще погубиш ли целия град, поради липсата на пет души? Той каза: Няма да го погубя ако намеря там четиридесет и пет.
- 29** А Авраам пак Му говори, казвайки: Може да се намерят там четиридесет. Той каза: Заради четиридесетте няма да сторя това.
- 30** А Авраам рече: Да се не разгневи Господ и ще кажа: Може да се намерят там тридесет. Той каза: Няма да сторя това, ако намеря там тридесет.
- 31** А Авраам рече: Ето сега, осмелих се да говоря на Господа; може да се намерят там двадесет. Той каза: Заради двадесетте няма да погубя града.
- 32** Тогава Авраам рече: Да се не разгневи Господ и аз ще продумам пак, само тоя път. Може да се намерят там десет. И той каза: Заради десетте няма да го погубя.
- 33** А като престана да говори с Авраама Господ си отиде; а Авраам се върна на мястото си.

ГЛАВА 19

Привечер дойдоха двама ангела в Содом; а Лот седеше в Содомската порта. И като ги видя, Лот стана да ги посрещне, поклони се с лице до земята и рече:

- 2** Ето, господари мои, свърнете, моля, в къщата на слугата си, пренощувайте и си умийте нозете, и утре станете та си идете по пътя. А те рекоха: Не, на улицата ще пренощуваме.
- 3** Но, като настояваше много, те се отбиха към него и влязоха в къщата му; и той им направи угощение и изпече безквасни хлябове; и ядоха.
- 4** А преди да си легнат те, градските мъже, Содомските жители, млади и стари, всичките люде от всякъде, обиколиха къщата
- 5** и викаха на Лота, казвайки: Где са мъжете, които дойдоха у тебе тая нощ? Изведи ни ги да ги познаем.
- 6** А Лот излезе при тях пред вратата, затвори вратата зад себе си, и рече:
- 7** Моля ви се, братя мои, не правете такова нечестие.
- 8** Вижте сега, имам две дъщери, които не са познали мъж; тях да ви изведе вън, и

сторете с тях, каквото ви се вижда угодно; само на тия мъже не струвайте нищо, понеже затова са влезли под покрива на стряхата ми.

⁹ Но те рекоха: Махни се нататък. Рекоха още: Той дойде тук самичък и пришелец, а иска още и съдия да стане; ей сега на тебе ще сторим по-голямо зло, отколкото на тях. И насилваха премного човека, Лота, и приближиха се да разбият вратата.

¹⁰ Но мъжете простряха ръце, дръпнаха Лота при себе си, в къщи, и затвориха вратата.

¹¹ Тоже и поразиха със слепота човеците, които бяха пред вратата на къщата, и малък и голям, тъй щото се умориха, като търсеха вратата.

¹² Тогава мъжете рекоха на Лота: Имаш ли тука друг някой: зет, синове, дъщери и които и да било други, що имаш в града, изведи ги из това място;

¹³ защото ние ще съсипем мястото, понеже силен стана викът им пред Господа, и Господ ни изпрати да го съсипем.

¹⁴ И тъй, Лот излезе и говори на зетьовете си, които щяха да водят дъщерите му и рече: Станете, излезте из това място, защото Господ ще съсипе града. Но на зетьовете му се видя, че той се шегува.

¹⁵ Когато се зазори, ангелите настояваха пред Лота, казвайки: Стани, вземи жена си и двете си дъщери, които са тука, за да не погинеш всред наказанието на тоя град.

¹⁶ Но той се бавеше; затова мъжете хванаха за ръка него, жена му и двете му дъщери, изведоха го и поставиха го вън от града; понеже Господ го пожали.

¹⁷ И като го изведоха вън, рече единият на Лота: Бягай за живота си; да не погледнеш назад, нито да се спреш някъде в цялата тая равнина; бягай на планината, за да не погинеш.

¹⁸ А Лот им рече: Ах, Господи, не така!

¹⁹ Ето, слугата ти придоби Твоето благоволение, и с опазването на живота ми, Ти правиш още по-голяма милостта, която си показал към мене; но аз не мога да побягна на планината, да не би да ме постигне злото и да умра.

²⁰ Гледай, моля, тоя град е близо, за да прибягна там, и малък е. Нека побягна там, (не е ли малък град?) и така животът ми ще се опази.

²¹ Той му каза: Ето слушам те и за това нещо, че няма да разоря града, за който ти говори.

²² Бързай, бягай там защото Аз не мога да сторя нищо, доде ти не стигнеш там. Затова тоя град се наименува Сигор {Т.е., Малък.}.

²³ Слънцето изгряваше на земята, когато Лот влезе в Сигор.

²⁴ Тогава Господ изля върху Содом и Гомор сяр и огън от Господа от небето.

²⁵ Той разори тия градове и цялата равнина, всичките жители на градовете и земните растения.

²⁶ Но жена му, след него, погледна назад, и стана стълб от сол.

²⁷ Сутринта Авраам подрани на мястото, дето беше стоял пред Господа;

²⁸ и погледна към Содом и Гомор и към цялата земя на равнината, и, ето видя, че дим, като дим от пещ, се издигаше от земята.

²⁹ И тъй, когато Бог разоряваше градовете на тая равнина, Бог си спомни за Авраама и изпрати Лота изсред разорението, когато разори градовете, дето живееше Лот.

³⁰ А Лот излезе от Сигор и живееше в планината, и с него двете му дъщери, понеже се боеше да остане в Сигор; затова живееше в една пещера, той и двете му дъщери.

- ³¹ Тогава по-старата рече на по-младата: Баща ни е стар, и няма мъж на земята да влезе при нас, според обичая на цялата земя.
- ³² Ела, да упоим баща си с вино и да преспим с него, за да запазим потомството от баща си.
- ³³ И тъй, оная нощ упоиха баща си с вино; и по-старата влезе та преспа с баща си; а той не усети, нито кога легна тя, нито кога влезе.
- ³⁴ На другия ден по-старата рече на по-младата: Виж, миналата нощ аз преспях с баща си; да го упоим с вино и тая нощ, та влез ти и преспи с него, за да запазим потомство от баща си.
- ³⁵ И тъй, и оная нощ упоиха баща си с вино, и по-младата влезе та преспа с него; а той не усети нито кога легна тя, нито кога стана.
- ³⁶ Така и двете Лотови дъщери зачнаха от баща си.
- ³⁷ И по-старата роди син и го наименува Моав; той е и до днес отец на моавците.
- ³⁸ Роди и по-младата син и го наименува Бен-ами; той е и до днес отец на амонците.

ГЛАВА 20

От там Авраам пътуваше към южната страна. Той се настани между Кадис и Сур и живееше като пришелец в Герар.

- ² И понеже Авраам казваше за жена си Сара: Сестра ми е, то Герарският цар Авимелех прати та взе Сара.
- ³ Но Бог дойде при Авимелеха в съня му, през нощта и му рече: Ето, ти умираш поради жената, която си взел; защото тя си има мъж.
- ⁴ (А Авимелех не беше се приближил при нея). И рече: Господи, ще погубиш ли и един праведен народ?
- ⁵ Не каза ли ми сам той: Сестра ми е? Също и сама тя рече: Той ми е брат. С право сърце и с чисти ръце сторих аз това.
- ⁶ Бог му каза в съня: Да, Аз зная, че си сторил това с праведно сърце; още Аз те и въздържах да не съгрешиш против Мене, и затова не те оставих да се докоснеш до нея.
- ⁷ Сега, прочее, върни жената на човека, защото е пророк и ще се помоли за тебе, и ти ще останеш жив; но ако не я върнеш; знай, че непременно ще умреш, ти и всички твои.
- ⁸ На сутринта, като стана рано Авимелех повика всичките си слуги и извести всички тия неща в ушите им; и хората се уплашиха много.
- ⁹ Тогава Авимелех повика Авраама и му рече: Що ни стори ти? Какво ти съгреших, та си навлякъл на мене и на царството ми голям грях? Направил си ми работи, които не трябваше да се правят.
- ¹⁰ Рече още Авимелех на Авраама: Що си видял, та стори това нещо?
- ¹¹ И рече Авраам: Сторих го понеже рекох: Не ще има страх от Бога в това място, и ще ме убият, поради жена ми.
- ¹² А при това, тя наистина ми е сестра, дъщеря на баща ми, но не и дъщеря на майка ми; и ми стана жена.
- ¹³ И когато Бог ме направи да странствувам от бащиния си дом, рекох й: Ще ми направиш тая добрина - на всяко място, гдето отидем, казвай за мене: Брат ми е.
- ¹⁴ Тогава Авимелех взе овци и говеда, слуги и слугини, та ги даде на Авраама и

върна му жена му Сара.

15 И рече Авимелех: Ето, земята ми е пред тебе; засели се дето ти е угодно.

16 А на Сара каза: Виж, дадох на брата ти хиляда сребърника; ето, това ти е покривало за очите пред всички, които са с тебе; и пред всички човеци си оправдана.

17 И тъй, Авраам се помоли на Бога; и Бог изцели Авимелеха, и жена му, и слугите му; и раждаха деца.

18 Защото, поради Авраамовата жена Сара, Господ беше заключил съвсем всички утробы на Авимелеховия дом.

ГЛАВА 21

И Господ посети Сара според както беше рекъл; и Господ стори на Сара както бе казал.

2 Защото Сара зачна и роди син на Авраама в старините му, в определения му от Бога срок.

3 И Авраам наименува сина, който му се роди, когато Сара му роди, Исаак {Т.е., Смях.}.

4 И на осмия ден Авраам обряза сина си Исаака, според както Бог му беше заповядал.

5 А Авраам беше на сто години, когато се роди син му Исаак.

6 И Сара каза: Бог ме направи за смях; всеки който чуе, ще ми се смее.

7 Каза още: Кой би рекъл на Авраама, че Сара ще кърми чада? - защото му родих син в старините му.

8 А като порасна детето, отбиха го; и в деня когато отбиха Исаака, Авраам направи голямо угощение.

9 А Сара видя, че синът на египтянката Агар, когато бе родила на Авраама се присмива;

10 затова рече на Авраама: Изпъди тая слугиня и сина ѝ; защото синът на тая слугиня няма наследство с моя син Исаак.

11 Обаче тая дума се видя на Авраама твърде тежка, поради сина му Исмаил.

12 Но Бог каза на Авраама: Да не ти се види тежко за момчето и за слугинята ти; относно всичко, което ти рече Сара, послушай думите ѝ, защото по Исаака ще се наименува твоето потомство.

13 Но и от сина на слугинята ще направя да стане народ, понеже е твое чадо.

14 Тогава на сутринта Авраам стана рано, взе хляб и мех с вода и даде ги на Агар, като ги тури на рамото ѝ; даде ѝ още детето и я изпрати. А тя отиде и се заблуди в пустинята Вирсавее.

15 Но изчерпи се водата в меха; и майка му хвърли детето под един храст

16 и отиде та седна насреща, далеч колкото един хвърлей на стрела, защото си рече: Да не гледам, като умира детето. И като седна насреща, издигна глас и заплака.

17 И Бог чу гласа на момчето; и ангел Божий извика към Агар от небето и рече ѝ: Що ти е, Агар? Не бой се, защото Бог чу гласа на момчето от мястото гдето е.

18 Стани, дигни момчето и крепи го с ръката си, защото ще направя от него велик народ.

19 Тогава Бог ѝ отвори очите, и тя видя кладенец с вода; и отиде да напълни меха с вода и даде на момчето да пие.

- ²⁰ Бог беше с момчето, което като порасна, засели се в пустинята и стана стрелец.
- ²¹ Засели се във Фаранската пустиня; и майка му му взе жена от Египетската земя.
- ²² По онова време Авимелех, с военачалника си Фихола, говори на Авраама, казвайки: Бог е с тебе във всичко що правиш.
- ²³ Сега, прочее, закълни ми се тук в Бога, че не ще постъпваш неверно с мене, ни със сина ми, нито с внука ми; но, според благостта, която съм показал към тебе, ще показваш и ти към мене и към земята, в която си пребивавал.
- ²⁴ И рече Авраам: Заклевам се.
- ²⁵ Подир това Авраам изобличи Авимелеха за водния кладенец, който Авимелеховите слуги бяха отнели на сила.
- ²⁶ Но рече Авимелех: Не знам кой е сторил това нещо; нито ти ми си явил за това, нито аз съм чул, освен днес.
- ²⁷ Тогава Авраам взе овци и говеда и ги даде на Авимелеха, та двамата сключиха договор помежду си.
- ²⁸ А Авраам отдели седем женски агнета от стадото.
- ²⁹ И Авимелех каза на Авраама: Какви са тия женски агнета, които си отделил?
- ³⁰ А той рече: Тия седем женски агнета ще вземеш от мене, да ми бъдат за свидетелство, че аз съм изкопал тоя кладенец.
- ³¹ Затова той наименува онова място Вирсавее {Т.е., Клетвеният кладенец.}, защото там се заклеха двамата.
- ³² Така те сключиха договор във Вирсавее: и след това станаха Авимелех и военачалникът му Фихол и се върнаха във Филистимската земя.
- ³³ И Авраам посади дъбрава във Вирсавее и там призва Името на Иеова, Вечния Бог.
- ³⁴ И Авраам престоя във Филистимската земя много дни.

ГЛАВА 22

- С**лед тия събития Бог изпита Авраама, като му рече: Аврааме. А той рече: Ето ме.
- ² И рече Бог: Вземи сега единствения си син, когото любиш, сина си Исаака, та иди в местността Мория и принеси го там във всеизгаряне на един от хълмовете, за който ще ти кажа.
- ³ На сутринта, прочее, Авраам подрани та оседла осела си и взе със себе си и двама от слугите си и сина си Исаака; и, като нацепи дърва за всеизгарянето, стана та отиде на мястото, за което Бог му беше казал.
- ⁴ На третия ден Авраам подигна очи и видя мястото надалеч.
- ⁵ Тогава рече Авраам на слугите си: Вие останете тук с осела; а аз и момчето ще отидем до там и, като се поклоним, ще се върнем при вас.
- ⁶ И взе Авраам дървата за всеизгарянето и натовари ги на сина си Исаака, а той взе в ръката си огън и нож; и двамата отидоха заедно.
- ⁷ Тогава Исаак продума на баща си Авраама, казвайки: Тате! А той рече: Ето ме, синко. И рече Исаак: Ето огъня и дървата, а где е агнето за всеизгарянето?
- ⁸ И Авраам каза: Синко, Бог ще си промисли агнето за всеизгаряне. И двамата вървяха заедно.
- ⁹ А като стигнаха на мястото, за което Бог му беше казал, Авраам издигна там жертвеник, нареди дървата и, като върза сина си Исаака, тури го на жертвеника

върху дървата.

10 И Авраам простря ръката си та взе ножа да заколи сина си.

11 Тогава ангел Господен му викна от небето и рече: Аврааме, Аврааме! И той рече: Ето ме.

12 И ангелът рече: Да не вдигнеш ръката си върху момчето, нито да му сториш нещо; защото сега зная, че ти се боиш от Бога, понеже не пожали за Мене и сина си, единствения си син.

13 Тогава Авраам, като подигна очи, видя, и ето зад него един овен вплетен с рогата си в един храст; и Авраам отиде, взе овена и го принесе всеизгаряне вместо сина си.

14 И Авраам наименова това място Иеова-ире {Т.е., Господ ще промисли.}; и според това се казва и до днес: На хълма Господ ще промисли.

15 Тогава втори път ангел Господен викна на Авраама от небето и рече:

16 В Себе Си се заклевам, казва Господ, че понеже си сторил това нещо и не пожали сина си, единствения си син,

17 ще те благословя премного и ще умножа и преумножа потомството ти като небесните звезди и като пясъка на морския бряг; и потомството ти ще завладее портата на неприятелите си;

18 в твоето потомство ще се благословят всичките народи на земята, защото си послушал гласа Ми.

19 И тъй, Авраам се върна при слугите си, и станаха та отидоха заедно във Вирсавее; и Авраам се настани във Вирсавее.

20 А след тия събития, известиха на Авраама, казвайки: Ето, и Мелха роди чада на брата ми Нахор:

21 първородния му Уза, брата му Вуза, Камуила Арамовия баща.

22 Кеседа, Азава, Фалдеса, Едлафа и Ватуила.

23 А Ватуил роди Ревека. Тия осем сина роди Мелха на Нахора Авраамовия брат.

24 Тоже и наложницата му, на име Ревма, роди Тевека, Гаама, Тахаса и Мааха.

ГЛАВА 23

Сара живя сто двадесет и седем години; тия бяха годините на Сариния живот.

2 И Сара умря в Кириат-арва, (който е Хеврон), в Ханаанската земя; и Авраам дойде да жалее Сара и да я оплаче.

3 И като стана Авраам от покойницата си, говори на хетейците, казвайки:

4 Пришелец и заселник съм аз между вас; дайте ми място за погребване между вас, което да е мое, за да погребва покойницата си пред очите си.

5 А хетейците в отговор на Авраама му казаха:

6 Послушай ни, господарю; между нас ти си княз Божий; погребви покойницата си в най-добрата от гробниците ни; никой от нас не ще ти откаже гробницата си, за да погребеш покойницата си.

7 Тогава стана Авраам, поклони се на людете на земята, на хетейците, и говори с тях, казвайки:

8 Ако ви е угодно да погребва покойницата си пред очите си, послушайте ме и станете посредници за мене пред Сааровия син Ефрон,

9 за да ми даде пещерата си Махпеллах, която е на края на нивата му; с пълна цена нека ми я даде всред вас, като собственост за гробница.

10 А Ефрон седеше всред хетейците; и Ефрон, хетеецът, отговори на Авраама пред хетейците, които слушаха, пред всичките, които влизаха в портата на града му, казвайки:

11 Не, господарю, послушай ме; давам ти нивата, давам ти и пещерата, която е в нея; давам ти я пред тия мъже от хората си; погребеш покойницата си.

12 Тогава Авраам се поклони пред хората на земята

13 и говори на Ефрона пред хората на земята, които слушаха, казвайки: Но, ако обичаш, моля, послушай ме: ще дам стойността на нивата; вземи я от мене, и ще погребеш покойницата си там.

14 А в отговор Ефрон каза на Авраама:

15 Чуй ме, господарю: земя за четиристотин сребърни сикли, какво е между мене и тебе? Погребеш, прочее, покойницата си.

16 И Авраам прие казаното от Ефрона; и Авраам претегли на Ефрона парите, които определи пред хетейците, които слушаха, четиристотин сребърни сикли, каквито вървяха между търговците.

17 И тъй, Ефроновата нива, която беше в Махпеллах, срещу Мамврий, - нивата, пещерата, която бе в нея, и всичките дървета в нивата, в междите около цялата нива,

18 станаха собственост на Авраама пред очите на синовете на Хета пред всичките, които влизаха в портата на неговия град.

19 След това Авраам погребеш жена си Сара в пещерата на нивата Махпеллах, срещу Мамврий, (който е Хеврон), в Ханаанската земя.

20 Така, нивата и пещерата в нея се утвърдиха на Авраама от хетейците, като собствено гробище.

ГЛАВА 24

А когато Авраам беше стар, напреднал във възраст, и Господ беше благословил Авраама във всичко,

2 рече Авраам на най-стария слуга в дома си, който беше настоятел на всичкия му имот: Тури, моля, ръката си под бедрото ми;

3 и ще те закълна в Господа, Бог на небето и Бог на земята, че няма да вземеш жена за сина ми от дъщерите на ханаанците, между които живея;

4 но да отидеш в отечеството ми, при рода ми, и от там да вземеш жена за сина ми Исаака.

5 А слугата му рече: Може да не иска жената да дойде след мене в тая земя; трябва ли да заведа сина ти в оная земя, отдето си излязъл?

6 Но Авраам му каза: Пази се да не върнеш сина ми там.

7 Господ, небесният Бог, Който ме изведе из бащиния ми дом и от родната ми земя, и Който ми говори, и Който ми се закле, казвайки: На твоето потомство ще дам тая земя, Той ще изпрати ангела Си пред тебе; и ще вземеш жена за сина ми от там.

8 Но ако жената не иска да дойде след тебе, тогава ти ще бъдеш свободен от това мое заклеване; само да не върнеш сина ми там.

9 Тогава слугата тури ръката си под бедрото на господаря си Авраама и му се закле за това нещо.

10 И тъй, слугата взе десет от камилите на господаря си и тръгна, като носеше в

ръцете си от всички богатства на господаря си; стана и отиде в Месопотамия, в Нахоровия град.

11 И надвечер, когато жените излизат да си наливат вода, той накара камилите да коленичат вън от града при водния кладенец.

12 Тогава каза: Господи, Боже на господаря ми Авраама, дай ми, моля, добър успех днес и покажи благост към господаря ми Авраама.

13 Ето, аз стоя при извора на водата, и дъщерите на града излизат да си наливат вода.

14 Нека момата, на която река: Я наведи водоноса си да пия, и тя рече: Пий, и ще напоя и камилите ти; - тя нека е оная, която си отредил за слугата Си Исаака; от това ще позная, че си показал милост към господаря ми.

15 Докато той още говореше, ето Ревека излизаше с водоноса си на рамото си; тя бе се родила на Ватуила, син на Мелха, жената на Авраамовия брат Нахор.

16 Момата беше твърде красива на глед, девица, която никой мъж не беше познал; тя, като слезе на извора, напълни водоноса си и се изкачи.

17 А слугата се затече да я посрещне и рече: Я дай ми да пия малко вода от водоноса ти.

18 А тя рече: Пий, господарю; и бърже сне водоноса си на ръката си и му даде да пие.

19 И като му даде доволно да пие, рече: И за камилите ти ще наляя доде се напоят.

20 И като изля бърже водоноса си в поилото, завтече се на кладенеца да налее още и наля за всичките му камили.

21 А човекът я наблюдаваше внимателно и мълчеше, за да узнае дали Господ бе направил пътуването му успешно, или не.

22 Като напоиха камилите, човекът взе една златна обица, тежка половин сикъл, и две гривни за ръцете ѝ, тежки десет сикли злато, и рече:

23 Чия си дъщеря? я ми кажи. Има ли в къщата на баща ти място за нас да пренощуваме?

24 А тя му рече: Аз съм дъщеря на Ватуила, син на Мелха, когото тя е родила на Нахора.

25 Рече му още: Има у нас и слама, и храна доволно, и място за пренощуване.

26 Тогава човекът се наведе та се поклони на Господа.

27 И рече: Благословен да бъде Господ, Бог на господаря ми Авраама, Който не лиши господаря ми от милостта Си и верността Си, като отпрати Господ пътя ми в дома на братята на господаря ми.

28 А момата се затече, та разказа тия неща на майка си.

29 И Ревека имаше брат на име Лаван; и Лаван се затече вън при човека на извора.

30 Защото, като видя обичата и гривните на ръцете на сестра си и чу думите на сестра си Ревека, която казваше: Така ми говори човекът, той отиде при човека; и, ето, той стоеше при камилите до извора.

31 И рече му: Влез, ти благословен от Господа; защо стоиш вън? Защото приготвих къщата и място за камилите.

32 И тъй, човекът влезе в къщи; а Лаван разтовари камилите му и даде слама и храна за камилите и вода за умиване неговите нозе и нозете на хората, които бяха с него.

33 И сложиха пред него да яде; но той рече: Не искам да ям доде не кажа думата си.

А Лаван рече: Казвай.

34 Тогава той каза: Аз съм слуга на Авраама.

35 Господ е благословил господаря ми премного, та стана велик; дал му е овци и говеда, сребро и злато, слуги и слугини, камили и осли.

36 И Сара, жената на господаря ми, роди син на господаря ми, когато беше вече остаряла; и на него той даде всичко що има.

37 И господарят ми, като ме закле, рече: Да не вземеш за сина ми жена от дъщерите на ханаанците, в чиято земя живея.

38 Но да отидеш в бащиния ми дом и в рода ми и от там да вземеш жена за сина ми.

39 И рекох на господаря си: Може да не иска жената да дойде след мене.

40 Но той ми каза: Господ, пред Когото ходя, ще изпрати ангела Си с тебе и ще направи пътуването ти успешно; и ще вземеш жена за сина ми от рода ми и от бащиния ми дом.

41 Само тогава ще бъдеш свободен от заклеването ми, когато отидеш при рода ми; и ако не ти я дадат, тогава ще бъдеш свободен от заклеването ми.

42 И като пристигнах днес на извора, рекох: Господи, Боже на господаря ми Авраама, моля, ако правиш пътуването ми, по което ходя, успешно,

43 ето, аз стоя при водния извор; момата, която излезе да налее вода, и аз ѝ река: Я ми дай да пия малко вода от водоноса ти,

44 и тя ми рече: И ти пий, и ще наляя и за камилите ти, - тя нека е жената, която Господ е отредил за сина на господаря ми.

45 Докато още говорех в сърцето си, ето, Ревека излезе с водоноса на рамото си. И като слезе на извора и наля, рекох ѝ: Я ми дай да пия.

46 И тя бързо сне водоноса от рамото си и рече: Пий, и ще напоя и камилите ти. И тъй, аз пих, а тя напои и камилите.

47 Тогава я попитах, казвайки: Чия си дъщеря? А тя рече: Аз съм дъщеря на Ватуила, Нахоровия син, когото му роди Мелха. Тогава турих обицата на лицето ѝ и гривните на ръцете ѝ.

48 И наведох се та се поклоних на Господа и благослових Господа, Бога на господаря ми Авраама, Който ме доведе по правия път, за да взема за сина на господаря ми братовата му дъщеря.

49 Сега, прочее, ако искате да постъпите любезно и вярно спрямо господаря ми, кажете ми; и ако не, пак ми кажете, за да се обърна надясно или наляво.

50 А Лаван и Ватуил в отговор рекоха: От Господа стана това; ние не можем да ти речем ни зло, ни добро.

51 Ето Ревека пред тебе; вземи я и си иди; нека бъде жена на сина на господаря ти, както Господ е говорил.

52 Като чу думите им, Авраамовият слуга се поклати на Господа до земята.

53 И слугата извади сребърни и златни накити и облекла та ги даде на Ревека; така също даде скъпи дарове на брат ѝ и на майка ѝ.

54 Подир това, той и хората, които бяха с него, ядоха и пиха и пренощуваха; и като станаха сутринта, слугата рече: Изпратете ме при господаря ми.

55 А брат ѝ и майка ѝ казаха: Нека поседи момата с нас известно време, най-малко десетина дни, после нека иде.

56 Но той им каза: Не ме спирайте, тъй като Господ е направил пътуването ми успешно; изпратете ме да ида при господаря си.

- ⁵⁷ А те рекоха: Да повикаме момата и да я попитаме, какво ще каже.
- ⁵⁸ И тъй, повикаха Ревека и рекоха ѝ: Отиваш ли с тоя човек? А тя рече: Отивам.
- ⁵⁹ И така, изпратиха сестра си Ревека с бавачката ѝ и Авраамовия слуга с хората му.
- ⁶⁰ И благословиха Ревека, като ѝ рекоха: Сестро наша, да се родят от тебе хиляди по десет хиляди, и потомството ти да завладее портата на ненавистниците си.
- ⁶¹ И Ревека и слугите ѝ станаха, възседнаха камилите и отидоха след човека. Така, слугата взе Ревека и си замина.
- ⁶² А Исаак идеше от Вир-лахай-рои, защото живееше в южната земя.
- ⁶³ И като излезе Исаак, за да размишлява на полето привечер, подигна очи и видя, и, ето, камили се приближаваха.
- ⁶⁴ Също и Ревека повдигна очи и видя Исаака; и слезна от камилата.
- ⁶⁵ Защото беше рекла на слугата: Кой е оня човек, който иде през полето насреща ни? И слугата беше казал: Това е господарят ми. Затова тя взе покривалото си и се покри.
- ⁶⁶ И слугата разказа на Исаака всичко, което бе извършил.
- ⁶⁷ Тогава Исаак въведе Ревека в шатрата на майка си Сара и я взе, и тя му стана жена, и той я обикна. Така Исаак се утеши след смъртта на майка си.

ГЛАВА 25

- А** Авраам взе и друга жена, на име Хетура.
- ² Тя му роди Земрана, Иоксана, Мадана, Медиама, Есвока и Шуаха.
- ³ И Иоксан роди Сава и Дедана; а синове на Дедана бяха Асурим, Латусиим и Лаомим.
- ⁴ А синовете на Мадиама бяха Гефа, Ефер, Енох, Авида и Елдага; всички тия бяха потомци на Хетура.
- ⁵ Но Авраам даде целия си имот на Исаака.
- ⁶ А на синовете на наложниците си Авраам даде подаръци и, докато беше още жив, изпрати ги към изток, в източната земя, далеч от сина си Исаака.
- ⁷ И числото на годините на живота на Авраама, колкото живя, беше сто седемдесет и пет години.
- ⁸ И Авраам издъхна, като умря в честита старост, стар и сит от дни; и прибра се при людето си.
- ⁹ А синовете му Исаак и Исмаил го погребяха в пещерата Махпеллах, в нивата на Ефрона, син на Саара, хетееца, която е срещу Мамврий,
- ¹⁰ нивата, която Авраам купи от хетейците; там беше погребан Авраам, също и жена му Сара.
- ¹¹ А подир смъртта на Авраама, Бог благослови сина му Исаака; а Исаак живееше при Вир-лахай-рои.
- ¹² Ето потомството на Авраамовия син Исмаил, когото египтянката Агар, Сарината слугиня, роди на Авраама;
- ¹³ и ето имената на Исмаиловите синове, имената им според родовете им: Исмаиловият първороден - Наваиот, после Кидар, Адвеил, Мавсам,
- ¹⁴ Масма, Дума, Маса,
- ¹⁵ Адад, Тема, Етур, Нафис и Кедиа.

- 16** Тия са Исмаиловите синове, тия са имената им според колибите им и според оградените им села: дванадесет племеначалници според племената им.
- 17** И ето годините на Исмаиловия живот, години сто тридесет и седем; и като издъхна, умря и прибра се при людете си.
- 18** А потомците му се населиха в земите от Евила до Сур, който е срещу Египет, като се отива към Асирия; Исмаил се засели независим от всичките си братя.
- 19** Ето и потомството на Авраамовия син Исаак; Авраам роди Исаака,
- 20** а Исаак беше на четиридесет години, когато взе за жена Ревека, дъщеря на сириеца Ватуил от Падан-арам, и сестра на сириеца Лавана.
- 21** И молеше се Исаак на Господа за жена си, защото беше бездетна; Господ го послуша и жена му Ревека зачна.
- 22** А децата се блъскаха едно друго вътре в нея; и тя рече: Ако е така, защо да живея? И отиде да се допита до Господа.
- 23** А Господ ѝ рече: - Два народа са в утробата ти, И две племена ще се разделят от корема ти; Едното племе ще бъде по-силно от другото племе; И по-големият ще слугува на по-малкия.
- 24** И когато се изпълни времето ѝ да роди, ето, близнета имаше в утробата ѝ.
- 25** Първият излезе червен, цял космат, като кожена дреха; и наименоваха го Исав {Т.е., Космат.}.
- 26** После излезе брат му, държейки с ръката си петата на Исава; затова се нарече Яков {Т.е., Който без право замества, или който прави засада.}. А Исаак беше на шестдесет години когато тя ги роди.
- 27** И като порастнаха децата, Исав стана изкусен ловец, полски човек; а Яков беше тих човек и живееше в шатрите.
- 28** И Исаак обичаше Исава, защото ядеше от лова му; а Ревека обичаше Якова.
- 29** Един ден Яков си вареше вариво, а Исав дойде от полето изнемощял;
- 30** И Исав каза на Якова: Я ми дай да ям от червеното, това червено вариво, защото съм изнемощял; (затова той се нарече Едом) {Т.е., Червен.}.
- 31** И рече Яков: Най-напред продай ми първородството си.
- 32** А Исав рече: Виж аз съм на умирање; за какво ми е това първородство?
- 33** И Яков рече: Най-напред закълни ми се; и той му се закле, и продаде първородството си на Якова.
- 34** Тогава Яков даде на Исава хляб и вариво от леща; и той яде и пи, и стана та си отиде. Така Исав презря първородството си.

ГЛАВА 26

- И** настана глад по земята, освен първия глад, който беше в Авраамовите дни, та Исаак отиде в Герар, при филистимския цар Авимелех,
- 2** защото Господ беше му се явил и рекъл: Не слизай в Египет; живеј в земята, за която ще ти кажа;
- 3** остана в тая земя и Аз ще бъда с тебе и ще те благословя, защото на тебе и на потомството ти ще дам всички тия земи, в утвърждение на клетвата, с която се закълех на баща ти Авраама;
- 4** и ще умножа потомството ти като небесните звезди, и ще дам на потомството ти всички тия земи; и в твоето потомство ще се благославят всичките народи на земята;

- ⁵ понеже Авраам послуша гласа Ми, и опази заръчването Ми, заповедите Ми, повеленията Ми и законите Ми.
- ⁶ Затова Исаак се настани в Герар.
- ⁷ И местните жители го запитаха за жена му; а той рече: Сестра ми е; защото се боеше да каже: Жена ми е, като си думаше: Да не би местните жители да ме убият поради Ревека; понеже тя беше красива на глед.
- ⁸ А след като беше преседял там дълго време, филистимският цар Авимелех, като погледна от прозореца, видя, че Исаак играеше с жена си Ревека.
- ⁹ Тогава Авимелех повика Исаака и рече: Ето, тя наистина ти е жена; а защо каза ти: Сестра ми е? Исаак му каза: Защото си рекох: да не би да бъда убит поради нея.
- ¹⁰ И рече Авимелех: Що е това, което си ни сторил? Лесно можеше някой от людетe да лежи с жена ти, и ти щеше да ни навлечеш грях.
- ¹¹ Затова Авимелех заръча на всичките люде, казвайки: Който докачи тоя човек или жена му непременно ще се умъртви.
- ¹² И Исаак пося в оная земя и събра през същото лято стократно; и Господ го благослови.
- ¹³ Човекът се възвеличаваше и продължаваше да става велик, додето стана твърде велик.
- ¹⁴ Той придоби овци, придоби и говеда и много слуги; а филистимците му завиждаха;
- ¹⁵ и филистимците затрупаха и напълниха с пръст всичките кладенци, които бащините му слуги бяха изкопали в дните на баща му Авраама.
- ¹⁶ И Авимелех каза на Исаака: Иди си от нас, защото си станал много по-силен от нас.
- ¹⁷ Затова Исаак си отиде от там, разпъна шатрите си в Герарската долина и там живееше.
- ¹⁸ А Исаак изкопа наново водните кладенци, които бяха изкопани в дните на баща му Авраама, (защото филистимците ги бяха затрупали след Авраамовата смърт) и нарече ги по имената, с които баща му беше ги нарекъл.
- ¹⁹ И Исааковите слуги копаха в долината и намериха там кладенец с текуща вода.
- ²⁰ Но Герарските говедари се караха с Исааковите говедари, казвайки: Наша е водата: затова Исаак нарече кладенеца Есен {Т.е., Каране.}, понеже се караха за него.
- ²¹ После изкопаха друг кладенец, но и за него се караха; затова го нарече Ситна {Т.е., Вражда.}.
- ²² Тогава той се премести от там и изкопа друг кладенец, и за него не се караха; и нарече го Роовот {Т.е., Широта.}, като думаше: Защото сега Господ ни даде пространно място, и ние ще се наплодим в тая земя.
- ²³ От там отиде във Вирсавее.
- ²⁴ И Господ му се яви през същата нощ и рече: Аз съм Бог на баща ти Авраама; не бой се, защото Аз съм с тебе, ще те благословя и ще умножа твоето потомство, заради слугата Ми Авраама.
- ²⁵ И той издигна там олтар и призва Господното Име; разпъна и шатъра си там, и там Исааковите слуги изкопаха кладенец.
- ²⁶ Тогава Авимелех отиде при него от Герар с приятеля си Охозата {В изданието от 1940 г. - Оховата, вероятно печатна грешка.} и военачалника си Фихола.

- ²⁷ И Исаак им рече: Защо сте дошли при мене, като ме мразите и ме изпъдихте изпомежду си?
- ²⁸ А те казаха: Видяхме явно, че Господ е с тебе, и си рекохме: Нека се положи клетва между нас, между нас и тебе, и нека направим договор с тебе,
- ²⁹ че няма да ни сториш зло, както и ние не те докачихме, и както само добро ти правихме и те изпратихме с мир. Сега виждаме, че ти си благословеният от Господа.
- ³⁰ Тогава Исаак им даде угощение и те ядоха и пиха.
- ³¹ На сутринта станаха рано и се заклеха един за друг; после Исаак ги изпрати, и те си отидоха от него с мир.
- ³² И в същия ден Исааковите слуги дойдоха и му известиха за кладенеца, който бяха изкопали, и му рекоха: Намерихме вода.
- ³³ И нарече го Савее; от това името на града е Вирсавее до днес.
- ³⁴ А когато Исав беше на четиридесет години взе за жена Юдита, дъщеря на хетееца Веири, и Васемата, дъщеря на хетееца Елон.
- ³⁵ Те бяха горчивина за душата на Исаака и Ревека.

ГЛАВА 27

Когато остаря Исаак и очите му ослабнаха, та не можеше да види, повика по-големия си син Исав и му рече: Синко. А той му рече: Ето ме.

- ² Тогава той каза: Виж сега, аз вече остарях; не зная кой ден ще умра;
- ³ вземи прочее, още сега оръжията си, тула си и лъка си, излез на полето и улови ми лов,
- ⁴ та ми сготви вкусно ястие, каквото аз обичам и донеси ми да ям, за да те благослови душата ми преди да умра.
- ⁵ А Ревека чу, когато говореше Исаак на сина си Исава. И Исав отиде на полето да улови лов и го донесе.
- ⁶ Тогава Ревека продума на сина си Якова, казвайки: Виж, аз чух баща ти да говори на брата ти с тия думи:
- ⁷ Донеси ми лов и сготви ми вкусно ястие, за да ям и да те благословя пред Господа преди да умра.
- ⁸ Сега, прочее, синко, каквото ти поръчам, послушай думите ми.
- ⁹ Иди още сега в стадото и донеси ми от там две добри ярета и аз ще сготвя вкусно ястие за баща ти, каквото той обича;
- ¹⁰ и ти ще го принесеш на баща си да яде, за да те благослови преди да умре.
- ¹¹ Но Яков рече на майка си Ревека: Виж брат ми Исав е космат, а аз съм гладък.
- ¹² Може би ще ме попипа баща ми, и аз ще се явя пред него като измамник, та ще навлека на себе си проклятие, а не благословение.
- ¹³ А майка му рече: Нека твоето проклятие падне върху мене, синко; само послушай думите ми, и иди та ми ги донеси.
- ¹⁴ И тъй, той отиде, взе ги и ги донесе на майка си; и майка му сготви вкусно ястие, каквото баща му обичаше.
- ¹⁵ После Ревека взе по-добрите дрехи на по-стария си син Исава, които се намираха в къщи при нея и с тях облече по-младия си син Якова.
- ¹⁶ И зави ръцете му и гладкото на шията му с ярешките кожи.

- 17 Тогава даде в ръцете на сина си Якова вкусното ястие и хляба, който бе приготвила.
- 18 И тъй, той отиде при баща си и рече: Тате. А Исаак рече: Ето ме; кой си ти, синко?
- 19 И Яков рече на баща си: Аз съм първородният ти Исав; сторих каквото ми поръча; стани, моля ти се, седни и яж от лова ми, за да ме благослови душата ти.
- 20 Но Исаак рече на сина си: Как стана, синко, че го намери толкова скоро? А той рече: Защото Господ, твоят Бог ми даде добър успех.
- 21 Тогава Исаак рече на Якова: Моля, синко, приближи се, за да те попирам да ли си същият ми син Исав, или не.
- 22 И приближи се Яков при баща си Исаака; и той, като го попира, рече: Гласът е глас Яковов, а ръцете са ръце Исавови.
- 23 И не го позна, защото ръцете му бяха космати, като ръцете на брата му Исава; и благослови го.
- 24 И каза: Ти ли си същият ми син Исав? А той рече: Аз.
- 25 Тогава каза: Принеси ми и ще ям от лова на сина си, за да те благослови душата ми. И принесе му, та яде; донесе му и вино, та пи.
- 26 А баща му Исаак му рече: Приближи се сега и целуни ме, синко.
- 27 И той се приближи та го целуна; и Исаак помириша дъха на облеклото му, и го благослови, казвайки: - Ето, дъхът на сина ми Е като дъх на поле, което е благословил Господ.
- 28 Бог да ти даде от росата на небето, И от тлъстината на земята, И изобилие на жито и на вино.
- 29 Племена да ти служат И народи да ти се покланят; Бъди господар на братята си, И да ти се покланят синовете на майка ти. Проклет всеки, който те кълне, И благословен всеки, който те благославя.
- 30 Щом като свърши Исаак да благославя Якова, и Яков току що беше се разделил с баща си Исаака, дойде брат му Исав от лова си.
- 31 Също и той сготви вкусно ястие, принесе на баща си и му рече: Да стане баща ми и да яде от лова на сина си, за да ме благослови душата ти.
- 32 А баща му Исаак му рече: Кой си ти? И той каза: Аз съм син ти, първородният ти, Исав.
- 33 Тогава Исаак се разтрепери твърде много, и каза: А кой ще е оня, който улови лов и ми принесе, та ядох от всичко преди да дойдеш ти, и го благослових? - Да! и благословен ще бъде.
- 34 Когато чу Исав бащините си думи, извика със силен и жалостен вик и рече на баща си: Благослови ме, ей мене, тате.
- 35 А той рече: Брат ти дойде с измама и взе твоето благословение.
- 36 И рече Исав: Право са го нарекли Яков, защото сега втори път той ме е изместил: отне първородството ми и, ето, сега е отнел и благословението ми. И рече: Не си ли задържал за мене благословение?
- 37 А Исаак в отговор рече на Исава: Ето, поставих го господар над тебе, направих всичките му братя негови слуги, и надарих го с жито и вино; какво, прочее, да сторя за тебе, синко?
- 38 И Исав рече на баща си: Само едно ли благословение имаш, тате? Благослови ме, ей мене, тате. И Исав плака с висок глас.
- 39 Тогава баща му Исаак в отговор му каза: Ето, твоето желание ще бъде в тлъстите

места на земята, Наросявани от небето горе;

⁴⁰ С ножа си ще живееш, а на брата си ще слугуваш; Но когато въстанеш Ще строшиш ярема му от врата си.

⁴¹ И Исав мразеше Якова поради благословието, с което баща му го благослови; и думаше Исав в сърцето си: Скоро ще настанат дните, когато ще оплакваме баща си, тогава ще убия брата си Якова.

⁴² И казаха на Ревека думите на по-стария ѝ син Исав; затова тя прати да повикат по-младия ѝ син Якова, и му рече: Виж, брат ти Исав се утешава относно тебе, че ще те убие.

⁴³ Сега прочее, синко, послушай думите ми: стани, та бягай при брата ми Лавана в Харан,

⁴⁴ и поживей при него известно време, доде премине яростта на брата ти, -

⁴⁵ доде премине от тебе гнева на брата ти, и той забрави това, което си му сторил; тогава ще пратя да те доведат от там. Защо да се лиша и от двама ви в един ден?

⁴⁶ И Ревека каза на Исаака: Омръзна ми живота поради хетейските дъщери. Ако Яков вземе жена от хетейските дъщери, каквито са тия от дъщерите на тая земя, защо живея?

ГЛАВА 28

Тогава Исаак повика Якова, и, като го благослови, поръча му, казвайки: Да не вземеш жена от ханаанските дъщери.

² Стани, иди в Падан-арам, в дома на майчиния ти баща Ватуил, и от там вземи жена, от дъщерите на вуйчо ти Лавана.

³ И Бог Всемогъщи да те благослови и да те наплоди и умножи, така щото да произлязат от тебе редица племена;

⁴ и даденото на Авраама благословение да го даде на тебе и на потомството ти с тебе, за да наследиш земята в която си пришелец, която Бог даде на Авраама.

⁵ Така Исаак изпрати Якова; и той отиде в Падан-арам при Лавана, син на сириеца Ватуила, и брат на Ревека, майка на Якова и Исава.

⁶ А Исав, като видя, че Исаак благослови Якова и го изпрати в Падан-арам, да си вземе жена от там, и че, като го благослови, поръча му, казвайки: Да не вземеш жена от Ханаанските дъщери;

⁷ и че Яков послуша баща си и майка си та отиде в Падан-арам;

⁸ и като видя Исав, че ханаанските дъщери не се нравеха на баща му Исаака,

⁹ то Исав отиде при Исмаила и, освен другите си жени, взе за жена и Маелета, дъщеря на Авраамовия син Исмаил, сестра на Новаита.

¹⁰ Яков, прочее, излезе от Вирсавее и отиде към Харан.

¹¹ И, като стигна на едно място, пренощува там, защото слънцето беше залязло; и взе от мястото един камък та го тури за възглавница, и легна да спи на това място.

¹² И сънува, и ето стълба изправена на земята, чийто връх стигаше до небето; и Божиите ангели се качваха и слизаха по нея.

¹³ И Господ стоеше над нея, и каза: Аз съм Господ, Бог на баща ти Авраама, и Бог на Исаака; земята на която лежиш ще дам на тебе и на потомството ти.

¹⁴ Твоето потомство ще бъде многочислено, като земния пясък; ти ще се разшириш към запад и към изток, към север и към юг; и чрез тебе и чрез твоего потомство ще

се благословят всички племена на земята.

15 Ето, Аз съм с тебе и ще те пазя, където и да идеш, и ще те върна пак в тая земя; защото няма да те оставя, докле не извърша това, за което ти говорих.

16 А като се събуди Яков от съня си, рече: Наистина Господ е на това място, а аз не съм знаел.

17 И убоя се, и рече: Колко е страшно това място! Това не е друго освен Божий дом, това е врата небесна.

18 На сутринта, като стана Яков рано, взе камъка, който си беше турил за възглавница, изправи го за стълб, и изля масло на върха му.

19 И наименова онова място Ветил {Божий дом.}; а преди името на града беше Луз.

20 Тогава Яков се обрече и каза: Ако бъде Бог с мене, и ме опази в това пътуване, по което отивам, и ми даде хляб да ям и дрехи да се облека,

21 така щото да се завърна с мир в бащиния си дом, тогава Господ ще бъде мой Бог,

22 и тоя камък, който изправих за стълб, ще бъде Божий дом; и от всичко, що ми дадеш, ще дам десетък на Тебе.

ГЛАВА 29

Тогава Яков тръгна и отиде в земята на източните жители.

2 И погледна, и, ето, кладенец на полето, и там три стада овци, които почиваха при него, защото от оня кладенец напояваха стадата; и върху отвора на кладенеца имаше голям камък.

3 И когато се събираха там всичките стада, отваляха камъка от отвора на кладенеца та напояваха стадата; после пак туряха камъка на мястото му над отвора на кладенеца.

4 И Яков каза на овчарите: Братя, от где сте? А те рекоха: От Харан сме.

5 И рече им: Познавате ли Лавана, Нахоровия син? Отговориха: Познаваме.

6 И рече им: Здрав ли е? А те рекоха: Здрав е; и ето дъщеря му Рахил иде с овците.

7 А той каза: Вижте, още е много рано, не е време да се прибира добитъкът; напойте овците и идете да ги пасете.

8 А те рекоха: Не можем доде се не съберат всичките стада и не отвалят камъка от отвора на кладенеца; тогава напояваме овците.

9 Докато им говореше още, дойде Рахил с бащините си овци, защото тя ги пасеше.

10 А като видя Яков Рахил, дъщерята на вуйка си Лавана, и овците на вуйка си Лавана, Яков се приближи та отвали камъка от отвора на кладенеца; и напои стадото на вуйка си Лавана.

11 И Яков целуна Рахил и заплака с висок глас.

12 И Яков каза на Рахил, че е брат на баща ѝ, и че е син на Ревека; а тя се затече, та извести на баща си.

13 А Лаван, като чу за своя сестриник Яков, затече се да го посрещне; и прегърна го, целуна го и го заведе у дома си. Тогава Яков разказа на Лавана всичко.

14 И Лаван му рече: Наистина ти си моя кост и моя плът. И Яков живя при него един месец.

15 След това Лаван рече на Якова: Нима, като си ми брат, ти ще ми работиш безплатно? Кажи ми, каква да ти бъде заплатата.

16 А Лаван имаше две дъщери: името на по-старата беше Лия, а името на по-

младата Рахил,

¹⁷ на Лия очите не бяха здрави; а Рахил имаше хубава снага и хубаво лице.

¹⁸ И Яков, понеже обикна Рахил, рече: Ще ти работя седем години за по-малката ти дъщеря, Рахил.

¹⁹ И рече Лаван: По-добре да я дам на тебе, отколкото да я дам на друг мъж; живеи при мене.

²⁰ И тъй, Яков работи за Рахил седем години; но, поради любовта му към нея, те му се видяха като няколко дни.

²¹ След това Яков каза на Лавана: Дай жена ми, защото дойде вече време да вляза при нея.

²² И тъй, Лаван събра всичките хора от това място и даде угощение.

²³ А вечерта взе дъщеря си Лия, та му я доведе; и той влезе при нея.

²⁴ И Лаван даде слугинята си Зелфа за слугиня на дъщеря си Лия.

²⁵ Но на утринта, ето че беше Лия. И Яков рече на Лавана: Що е това, което ми стори ти? Нали за Рахил ти работих? Тогава защо ме излъга?

²⁶ А Лаван каза: В нашето място няма обичай да се дава по-младата преди по-старата.

²⁷ Свърши сватбарската седмица с тая; и ще ти дам и оная за работата, която ще ми вършиш още седем години.

²⁸ И Яков стори така; свърши седмицата с Лия и тогава Лаван му даде дъщеря си Рахил за жена.

²⁹ И Лаван даде слугинята си Вала за слугиня на дъщеря си Рахил.

³⁰ И Яков влезе при Рахил, и обикна Рахил повече от Лия; и работи на Лавана още седем години.

³¹ А Господ, понеже видя, че Лия не беше обичана, отвори утробата ѝ; а Рахил беше бездетна.

³² И тъй, Лия зачна и роди син, и наименова го Рувим {Т.е., Ето син.}, защото си думаше: Господ погледна на неволята ми; сега мъжът ми ще ме обикне.

³³ И пак зачна и роди син; и рече: Понеже чу Господ, че не съм любима, затова ми даде и тоя син; и наименова го Симеон {Т.е., Послушание.}.

³⁴ Пак зачна и роди син; и рече: Сега вече мъжът ми ще се привърже към мене, защото му родих три сина; затова го наименова Левий {Т.е., Съединение.}.

³⁵ И пак зачна и роди син; и рече: Тоя път ще възхваля Господа; затова го наименова Юда {Т.е., Славословие.}. И престана да ражда.

ГЛАВА 30

А като видя Рахил, че не раждаше деца на Якова, Рахил завидя на сестра си и рече на Якова: дай ми чада, иначе аз ще умра.

² А Яков се разгневи на Рахил, и рече: Нима съм аз, а не Бог, Който е лишил утробата ти от плод?

³ А тя рече: Ето слугинята ми Вала; влез при нея, и тя да роди на коленете ми, та да придобия и аз деца чрез нея.

⁴ И тъй, тя му даде слугинята си Вала за жена; и Яков влезе при нея.

⁵ И Вала зачна и роди син на Якова.

⁶ Тогава рече Рахил: Бог отсъди за мене, послуша и гласа ми, та ми даде син; затова го наимува Дан {Т.е., Съдия.}.

⁷ И Вала, слугинята на Рахил, пак зачна и роди втори син на Якова.

⁸ Тогава рече Рахил: Силна борба водих със сестра си, и надвих; затова го наимува Нефталим {Т.е., Моя борба.}.

⁹ Когато видя Лия, че престана да ражда, взе слугинята си Зелфа та я даде на Якова за жена.

¹⁰ И Зелфа, слугинята на Лия, роди син на Якова.

¹¹ И рече Лия: Щастие дойде; за това го наимува Гад {Т.е., Щастие.}.

¹² И Зелфа слугинята на Лия, роди втори син на Якова.

¹³ Тогава рече Лия: Честита съм; защото честита ще ме нарекат жените; затова го наимува Асир {Т.е., Честит.}.

¹⁴ И през времето на пшеничената жетва, Рувим, като излезе, намери мандрагорови ябълки на полето и ги донесе на майка си Лия; и Рахил рече на Лия: Я ми дай от мандрагоровите ябълки на сина ти.

¹⁵ А тя й рече: Малко ли ти е дето си отнела мъжа ми, та искаш да отнемеш мандрагоровите ябълки на сина ми? Тогава Рахил й рече: Като е тъй, нека лежи с тебе тая нощ за мандрагоровите ябълки на сина ти.

¹⁶ И така, когато дойде Яков вечерта от полето, Лия излезе да го посрещне и рече: При мене да влезеш, защото наистина те откупих с мандрагоровите ябълки на сина си. И лежа с нея она нощ.

¹⁷ И Бог послуша Лия; и тя зачна; и роди пети син на Якова.

¹⁸ Тогава рече Лия: Бог ми даде награда за гдето дадох слугинята си на мъжа си, затова го наимува Исахар {Т.е., Награда.}.

¹⁹ И Лия пак зачна и роди шести син на Якова.

²⁰ И рече Лия: Бог ми даде добър дар, сега мъжът ми ще живее с мене, защото му родих шест сина; затова го наимува Завулон {Т.е., Живелище.}.

²¹ И после роди дъщеря, която наимува Дина {Т.е., Съд.}.

²² След това Бог си спомни за Рахил; Бог я послуша и отвори утробата й.

²³ Тя зачна и роди син, и рече: Бог отне от мене позора.

²⁴ И наимува го Иосиф {Т.е., Дано прибави.}, като думаше: Господ да ми прибави и друг син.

²⁵ А като роди Рахил Иосифа, Яков рече на Лавана: Пусни ме да си отида в моето място и в отечеството си.

²⁶ Дай ми жените и децата ми, за които съм ти работил, за да си отида; защото ти знаеш работата, която ти свърших.

²⁷ А Лаван му рече: Ако съм придобил твоео благоволение, остани; защото разбрах, че Господ ме е благословил заради тебе.

²⁸ Рече още: Кажи ми каква заплата искаш, и ще ти я дам.

²⁹ А Яков му каза: Ти знаеш, как съм ти работил, и как е бил добитъкът ти при мене.

³⁰ Защото това, което имаше ти преди моето идване, беше малко; а сега нарасна и стана много. С моето идване Господ те благослови. Но сега, кога ще промисля и за своя си дом?

³¹ А той рече: Какво да ти дам? И Яков каза: Не ми давай нищо; ако направиш, каквото ти кажа, аз пак ще пазя и паса стадото ти;

³² ще премина днес през цялото ти стадо и ще отлъча от него всяка капчеста и

пъстра и всяка черникава между овците, и всяка пъстра и капчеста между козите; те ще ми бъдат заплатата.

33 И занаяпред, когато дойдеш да прегледаш заплатата ми, моята правота ще засвидетелствува за мене - всяка коза, която не е капчеста и пъстра, и всяка овца, която не е черна, тя, ако се намери у мене, ще се счита за крадена.

34 И рече Лаван: Нека да бъде според както си казал.

35 И тъй в същия ден Лаван отлъчи нашарените с линии и пъстрите козли, всичките капчести и пъстри кози, всичките, на които имаше бяло и всичките черни между овците, та ги предаде в ръцете на Якововите синове,

36 и постави тридневен път между себе си и Якова; а Яков пасеше останалите от Лавановите стада.

37 Тогава Яков взе зелени пръчки от топола, от леска и от явор и изрязва по тях бели ивици, така щото да се вижда бялото по пръчките.

38 Тия пръчки, по които беше изрязал белите ивици, тури пред стадата в коритата, в поилата, дето дохождаха стадата да пият; и, като зачеваха, когато дохождаха да пият,

39 то стадата зачеваха пред пръчките, и стадата раждаха нашарени с линии, капчести и пъстри.

40 И Яков отлъчваше агнетата и обръщаше лицата на овците към нашарените и към всичките черни от Лавановото стадо; а своите стада тури отделно, и не ги тури с Лавановите овци.

41 И когато по-силните овци зачеваха, Яков туряше пръчките в коритата пред очите на стадото, за да зачеват между пръчките.

42 А когато овците бяха по-слаби, не ги туряше; така че се падаха по-слабите на Лавана, а по-силните на Якова.

43 Така човекът забогатя твърде много, и придоби големи стада, слугини и слуги, камили и осли.

ГЛАВА 31

А Яков чу думите на Лавановите синове, които казваха: Яков отне целия имот на баща ни, и от бащиния ни имот придоби цялото това богатство.

2 И, ето, Яков видя, че лицето на Лавана не беше към него тъй както преди.

3 А Господ рече на Якова: Върни се в отечеството си и в рода си, и аз ще бъда с тебе.

4 Тогава Яков прати да повикат Рахил и Лия на полето при стадото му;

5 и рече им: Виждам, че бащиното ви лице не е към мене тъй както преди; но Бог на баща ми е бил с мене.

6 А вие знаете, че с цялата си сила работих на баща ви.

7 Но баща ви ме излъга и десет пъти променя заплатата ми; обаче Бог не го остави да ми напакости.

8 Ако кажеше така: Капчестите ще ти бъдат заплатата, тогава цялото стадо раждаше капчести; а ако кажеше така: Шарените ще ти бъдат заплатата, тогава цялото стадо раждаше шарени.

9 Така Бог отне стадото на баща ви и го даде на мене.

10 И едно време, когато зачеваше стадото, подигнах очи и видях насъне, че, ето,

козлите, които се качваха на стадото бяха шарени, капчести и сиви.

11 И ангел Божий ми рече в съня: Якове; И аз отговорих: Ето ме.

12 И той каза: Подигни сега очи и виж, че всичките козли, които се качват на стадото, са шарени, капчести и сиви; защото видях всичко, що ти прави Лаван.

13 Аз съм Бог на Ветил, гдето ти помаза стълб с масло и гдето Ми се обрече. Стани сега, излез из тая земя и се върни в родината си.

14 Рахил и Лия в отговор му рекоха: Имаме ли ние още дял или наследство в бащиния си дом?

15 Не счете ли ни той като чужденки, защото ни продаде и даже изяде дадените за нас пари?

16 Защото цялото богатство, което Бог отне от баща ни, е наше и на нашите чада. Затова, стори сега, каквото Бог ти е казал.

17 Тогава Яков стана и тури децата си и жените на камилите.

18 И подкара всичкия си добитък и целия си имот що бе придобил, спечеления от него добитък, който бе събрал в Падан-арам, за да отиде в Ханаанската земя при баща си Исаака.

19 А като беше отишъл Лаван да стриже овците си, Рахил открадна домашните идоли на баща си.

20 И тъй, Яков побягна скришно от сириеца Лавана, без да му извести, че си отива.

21 Побягна с целия си имот, стана та премина Ефрат {Еврейски: реката.} и отправи се към Галаадската поляна.

22 А на третия ден известиха на Лавана, че Яков побягнал.

23 Тогава Лаван, като взе със себе си братята си, гони го седем дни {Еврейски: седемдневно пътешествие.}, и го стигна на Галаадската поляна.

24 Но Бог дойде насъне, през нощта, при сириеца Лавана и му каза: Внимавай да не речеш на Якова ни зло, ни добро.

25 И така, Лаван стигна Якова. Яков беше разпънал шатрата си на бърдото, а Лаван с братята си разпъна своята на Галаадската поляна.

26 И Лаван рече на Якова: Що стори ти? Защо побягна скришно и отведе дъщерите ми, като с нож запленили?

27 Защо се скри, за да бягаш; и ме измами, а не ми яви, та да можех да те изпратя с веселие и с песни, с тъпани и с арфи,

28 нито ме остави да целуна синовете и дъщерите си? Ти си сторил това без да мислиш.

29 Ръката ми е доволно силна да ви напакости; но Бог на баща ви ми говори нощес, казвайки: Внимавай да не речеш на Якова ни зло, ни добро.

30 И сега вече си тръгнал, понеже ти е много домъчняло за бащиния ти дом; обаче, защо си откраднал боговете ми?

31 А Яков в отговор каза на Лавана: Побягнах понеже се уплаших; защото си рекох: Да не би да ми отнемеш на сила дъщерите си.

32 У когото намериш боговете си, той да не остане жив; пред братята ни прегледай, какво твое има у мене и си го вземи (защото Яков не знаеше, че Рахил ги бе откраднала).

33 И тъй, Лаван влезе в Якововата шатра, в Лиината шатра и в шатрите на двете слугини, но не намери боговете. Тогава, като излезе от Лиината шатра, влезе в Рахилината шатра.

34 А Рахил беше взела домашните идоли, турила ги в седлото на камила и седеше на тях. А Лаван пипаше из цялата шатра, но не ги намери.

35 И Рахил рече на баща си: Да ти се не зловиди, господарю, дето не мога да стана пред тебе, понеже имам обикновеното на жените. И той търси, но не намери идолите.

36 Тогава Яков се разсърди и скара се с Лавана. Яков проговори и каза на Лавана: Какво е престъплението ми? Какъв е грехът ми, та си се затекъл подир мене толкоз разпалено?

37 Като претърси всичките ми вещи, какво намери от цялата си покъщнина? Сложи го тук пред моите братя и твоите братя и нека отсъдят между двама ни.

38 Двадесет години вече съм бил при тебе; овците ти и козите ти не се изяловиха; и овните на стадото ти не изядох.

39 Разкъсано от звяр не ти донесох; аз теглех загубата. От мене ти изискваше откраднатото, било че се открадне деня или нощя.

40 Ето как беше с мене: деня пекът ме изнуряваше, а нощя - мразът, и сънят бягаше от очите ми.

41 Двадесет години вече съм бил в дома ти; четиринадесет години ти работих за двете ти дъщери и шест години за овците ти; и ти десет пъти промени заплатата ми.

42 Ако не беше с мене бащиният ми Бог, Бог на Авраама, Страхът на Исаака, ти без друго би ме изпратил сега без нищо. Бог видя моята неволя и труда на ръцете ми и те изобличи нощес.

43 А Лаван в отговор рече на Якова: Тия дъщери са мои дъщери и децата са мои деца и стадата са мои стада, всичко що виждаш е мое; и какво да сторя днес на тия мои дъщери или на децата, които са родили?

44 Но сега ела, аз и ти да направим договор, който да бъде свидетелство между мене и тебе.

45 Тогава Яков взе камък и го изправи за стълб.

46 Още Яков рече на братята си: Натрупайте камъни; и те взеха камъни та направиха грамада; и ядоха там край грамадата.

47 Лаван я нарече Иегар Сахадута {Т.е., (Халдейски), Свидетелска грамада.}, а Яков я нарече Галаад {Т.е., (Еврейски), Свидетелска грамада.}.

48 И рече Лаван: Тая грамада е свидетел днес между мене и тебе. Поради това тя се наимува Галаад

49 и Масфа {Т.е., Стражарница.}, защото думаше: Господ да бди между мене и тебе, когато сме далеч един от друг.

50 Ако се обхождаш зле с дъщерите ми, или ако вземеш други жени, освен дъщерите ми, няма никой човек с нас за свидетел; но виж, Бог е свидетел между мене и тебе.

51 Лаван още каза на Якова: Гледай тая грамада и гледай стълба; който изправих между мене и тебе,

52 тая грамада да бъде свидетел, и стълбът да бъде свидетел, че аз няма да премина тая грамада към тебе, нито ти ще преминеш тая грамада и тоя стълб към мене, за зло.

53 Бог Авраамов, Бог Нахоров, бащиният им Бог, нека съди между нас. И Яков се закле в Страх на баща си Исаака.

54 Тогава Яков принесе жертва на поляната и повика братята си да ядат хляб, и

ядоха хляб, и пренощуваха на поляната.

55 И на утринта Лаван стана рано, целуна синовете си и дъщерите си, благослови ги; и Лаван тръгна, та се върна в своето място.

ГЛАВА 32

Тогава Яков отиде по пътя си и ангели Божии го срещнаха.

2 А като ги видя, Яков рече: Това е Божие войнство; и наименува мястото Маханаим {Т.е., Войнства.}.

3 И Яков изпрати пред себе си вестители до брата си Исава в Сирийската земя, на местността Едом;

4 и заръча им, казвайки: Така да речете на господаря ми Исава: Слугата ти Яков тъй говори: Бях пришелец при Лавана, и бавих се до сега;

5 придобих говеда, осли и овци, слуги и слугини; и изпратих да известят на господаря ми, за да придобия благоволенieto ти.

6 А вестителите се върнаха при Якова и казаха: Ходихме при брата ти Исава; а и той иде да те посрещне, и четиристотин мъже с него.

7 А Яков, като се уплаши много и се смути, раздели людетe, които бяха с него, и стадата, говедата и камилите, на две дружини, казвайки:

8 Ако налети Исав на едната дружина и я удари, останалата дружина ще се избави.

9 Тогава Яков каза: Боже на баща ми Авраам, и Боже на баща ми Исаака, Господи, Който си ми рекъл: Върни се в отечеството си и при рода си и Аз ще ти сторя добро,

10 не съм достоен за най-малката от всичките милости и от всичката вярност, които си показал на слугата Си; защото едвам с тоягата си преминах тоя Иордан, а сега станах два стана.

11 Избави ме, моля Ти се, от ръката на брата ми, от ръката на Исава; защото се боя от него, да не би, като дойде, да порази и мен и майка с чада.

12 А Ти си казал: Наистина ще ти сторя добро и ще направя потомството ти като морския пясък, който поради множеството си не може да се изброи.

13 Като пренощува там оная нощ, взе от онова, що му дойде под ръка, за подарък на брата си Исава:

14 двеста кози и двадесет козли, двеста овци и двадесет овни,

15 тридесет дойни камили с малките им, четиридесет крави и десет юнци, двадесет ослици и десет жребчета,

16 и предаде всяко стадо отделно в ръцете на слугите си. И рече на слугите си: Минете пред мене, и оставете разстояние между едно стадо и друго.

17 На първия заръча, като каза: Когато те срещне брат ми Исав и те попита, казвайки: Чий си? Къде отиваш? Чии са тия пред тебе?

18 Тогава ще кажеш: Те са на слугата ти Якова; подарък е, който изпраща на господаря ми Исава; и той иде подир нас.

19 Така заръча и на втория, на третия и на всичките, които вървяха подир стадата, като казваше: По тоя начин ще говорите на Исава, когато го срещнете;

20 и ще речете: Ето, слугата ти Яков иде подир нас. Защото си думаше: Ще го умилювам с подаръка, който върви пред мене и после ще видя лицето му; може би ще ме приеме благосклонно.

21 И тъй, подаръкът мина пред него, но сам той остана през оная нощ в стана.

- ²² А като стана през нощта, взе двете си жени, двете си слугини и единадесетте си деца, и премина брода на Явок {В изданието от 1940 г. Яков - печатна грешка.}.
- ²³ Взе ги и ги прекара през потока, прекара и всичко що имаше.
- ²⁴ А Яков остана сам. И един човек се бореше с него до зазоряване,
- ²⁵ който, като видя, че не му надви, допря се до ставата на бедрото му; и ставата на Якововото бедро се измести, като се бореше с него.
- ²⁶ Тогава човекът рече: Пусни ме да си отида, защото се зазори. А Яков каза: Няма да те пусна да си отидеш, догде не ме благословиш.
- ²⁷ А той му каза: Как ти е името? Отговори: Яков.
- ²⁸ А той рече: Няма да се именуващ вече Яков, но Израил {Т.е., Борец с Бога.}, защото си бил в борба с Бога и с човеци и си надвил.
- ²⁹ А Яков го попита, като рече: Каж ми, моля, твоето име. А той рече: Защо питаш за моето име? И благослови го там.
- ³⁰ И Яков наименова мястото Фануил {Т.е., Божието лице.}, защото, си казваше: Видях Бога лице с лице и животът ми биде опазен.
- ³¹ Слънцето го огря, като заминаваше Фануил; и куцаше с бедрото си.
- ³² Затова и до днес израилтяните не ядат сухата жила, която е върху ставата на бедрото; защото човекът се допря до ставата на Якововото бедро при сухата жила.

ГЛАВА 33

- С**лед това, като подигна Яков очи, видя, че идеше Исав и с него четиристотин мъже; и раздели децата си на Лия и Рахил и на двете слугини.
- ² Слугините и децата им тури напред, Лия и децата ѝ подир тях, а Рахил и Иосифа най-назад.
- ³ А сам той замина пред тях и поклони се до земята седем пъти, доде да стигне при брата си.
- ⁴ И Исав се затече да го посрещне, прегърна го, падна на врата му и го целуна; и те заплакаха.
- ⁵ И като подигна очи и видя жените и децата, рече: Какви ти са тия? И той рече: Те са децата, които Бог подари на слугата ти.
- ⁶ Тогава пристъпиха слугините и децата им и се поклониха.
- ⁷ Така пристъпиха и Лия и децата ѝ и се поклониха; а после пристъпиха Иосиф и Рахил и се поклониха.
- ⁸ Тогава рече Исав: За какво ти е тая цяла дружина, която срещнах? А той каза: За да придобия благоволенieto на господаря си.
- ⁹ А Исав рече: Имам доволно, брате мой; ти задръж своите си.
- ¹⁰ Но Яков отвърна: Не, моля ти се, ако съм придобил твоето благоволение, приеми подаръка ми от ръцете ми, тъй като видях лицето ти, като че видях Божие лице, понеже ти беше благосклонен към мене.
- ¹¹ Приеми, моля, подаръка ми {Еврейски: благословението ми.}, който ти е принесен; защото Бог е постъпил благо към мене, та имам всичко. И като настояваше, той го прие.
- ¹² Тогава рече Исав: Да тръгнем и да вървим, и аз ще вървя пред тебе.
- ¹³ Но Яков му каза: Господарят ми знае, че децата ми са нежни, и че имам със себе си дойни овци и говеда; и ако ги пресилят само един ден, цялото стадо ще измре.

- ¹⁴ Господарят ми нека замине, моля, пред слугата си; и аз ще карам полека според вървежа на добитъка, който е пред мене, и според вървежа на децата, доде стигна при господаря си в Сиир.
- ¹⁵ А Исав рече: Поне да оставя с тебе неколцина от хората, които са с мене. Но той каза: Каква нужда? Стига да придобия благоволението на господаря си.
- ¹⁶ И тъй, в същия ден, Исав се върна по пътя си за Сиир.
- ¹⁷ А Яков пътуваше в Сокхот, дето си построи къща и направи кошари за добитъка си; затова, мястото се именува Сокхот {Т.е., колиби, или кошари.}.
- ¹⁸ И като се върна от Падан-арам, Яков дойде в Сихемовия град Салим, който е в Ханаанската земя, и разположи се пред града.
- ¹⁹ И от синовете на Емора, Сихемовия баща, купи за сто сребърника нивата, гдето разпъна шатрата си.
- ²⁰ Там издигна олтар; и го наименоува Ел-елое-Израил {Т.е., Бог, Израилевият Бог.}.

ГЛАВА 34

- А** Дина, дъщеря на Лия, която тя беше родила на Якова, излезе да види дъщерите на онази земя.
- ² А Сихем, син на евееца Емор, местния владетел, като я видя, взе я, лежа с нея и я изнасили.
- ³ И душата му се привърза за Якововата дъщеря Дина; и обикна момата и говори на момата по сърцето ѝ.
- ⁴ И Сихем говори на баща си Емора, казвайки: Вземи ми тая мома за жена.
- ⁵ А Яков чу, че той осквернил дъщеря му Дина; но понеже синовете му бяха с добитъка му на полето, Яков си замълча до завръщането им.
- ⁶ Тогава Емор, Сихемовият баща, отиде при Якова, за да се разговори с него.
- ⁷ А като чуха за станалото, Якововите синове дойдоха от полето; и тия мъже се наскърбиха и много се разгневиха, загдето той сторил безчестие на Израиля, като изнасилил Якововата дъщеря, - нещо, което не трябваше да стане.
- ⁸ И така, Емор се разговаряше с тях, казвайки: Душата на сина ми Сихема се е привързала към дъщеря ви; дайте му я, моля, за жена.
- ⁹ И сродете се с нас; давайте на нас вашите дъщери и взимайте за вас нашите дъщери.
- ¹⁰ Живейте с нас, и земята е пред вас; настанете се и търкувайте в нея и придобивайте владения в нея.
- ¹¹ Тоже и Сихем рече на баща ѝ и на братята ѝ: Само да придобия вашето благоволение, каквото ми кажете ще дам.
- ¹² Искайте от мене вено и дарове, колкото желаете, ще дам, според както ми речете; само ми дайте момата за жена.
- ¹³ А Якововите синове отговориха на Сихема и на баща му Емора с лукавство, понеже той беше осквернил сестра им Дина; и говориха им, казвайки:
- ¹⁴ Не можем да сторим това, да дадем сестра си на необрязан човек; защото това би било укор за нас.
- ¹⁵ Само при това условие ще се съгласим с вас: ако станете вие като нас, като обрязвате всеки от мъжки пол между вас,
- ¹⁶ тогава ще даваме нашите дъщери вам и ще вземаме вашите дъщери за нас, ще

живеем с вас и ще станем един народ.

17 Но ако не приемете условието ни да се обрежете, тогава ще вземем дъщеря си и ще си отидем.

18 И това, което казаха, бе угодно на Емора и на Еморовия син Сихема.

19 Момъкът не се забави да направи това, защото много обичаше Якововата дъщеря; и в целия му бащин дом той беше най-почтен.

20 Тогава Емор и син му Сихем дойдоха при портата на града си и говориха на градските мъже, казвайки:

21 Тия човеци са миролюбиви към нас; затова, нека живеят в земята и търгуват в нея; защото, вижте, земята е доволно пространна и за тях. Нека вземаме дъщерите им за жени и да им даваме нашите дъщери.

22 Тия човеци се съгласиха да живеят с нас и да бъдем един народ, само с това условие, щото всеки от мъжки пол между нас да се обреже, както те се обрязват.

23 Добитъкът им, имотът им и всичките им животни не ще ли станат наши? Само да се съгласим с тях и те ще живеят с нас.

24 Тогава всичките, които излизаха от портата на града му, послушаха Емора и сина му Сихем; всеки от мъжки пол се обряза, всичките, които излизаха из портата на града му.

25 А на третия ден, когато бяха в болките си, двама от Якововите синове, Симеон и Левий, братя на Дина, взеха всеки ножа си, нападнаха дързостно града и избиха всички от мъжки пол.

26 Убиха с остроно на ножа Емора и сина му Сихем; а Дина взеха из дома на Сихема и си излязоха.

27 Тогава Якововите синове се спуснаха върху убитите и ограбиха града, понеже бяха осквернили сестра им.

28 Заграбиха овците им, говедата им, ослите им, каквото имаше в града и по полето и всичкото им богатство;

29 и откараха в плен всичките им деца и жени и разграбиха всичко що имаше в къщите.

30 Но Яков рече на Симеона и Левия: Вие ме смутихте, понеже ме направихте да съм омразен {Еврейски: да воня.} между жителите на тая земя, между ханаанците и ферезейците; и понеже аз имам малко хора, те ще се съберат против мене и ще ме поразят, та ще погина аз и домът ми.

31 А те казаха: Трябваше ли той да постъпи със сестра ни, като с блудница?

ГЛАВА 35

След това Бог каза на Якова: Стани, иди на Ветил и живей там; и там издигни олтар на Бога, Който ти се яви, когато бягаше от лицето на брата си Исава.

2 Тогава Яков каза на домочадието си и на всичките, които бяха с него: Махнете чуждите богове, които са между вас, очистете се и променете дрехите си;

3 и да станем да отидем във Ветил, и там ще издигна олтар на Бога, Който ме послуша в деня на бедствието ми и беше с мене в пътя, по който ходих.

4 И тъй, те дадоха на Якова всичките чужди богове, що бяха в ръцете им и обиците, които бяха на ушите им; и Яков ги скри под дъба, който бе при Сихем.

5 След това си тръгнаха; и страх Божи беше върху градовете, които бяха наоколо

им, така че не преследваха Якововите синове.

⁶ И тъй, Яков дойде в Луз, (който е Ветил), в Ханаанската земя, той и всичките люде, които бяха с него.

⁷ И там издигна олтар и наименова мястото Ел-Ветил {Т.е., Бог на Ветил.}, защото когато бягаше от лицето на брата си, там му се яви Бог.

⁸ По това време умря Девора, Ревекината бавачка, и я погребяха под дъба, по-долу от Ветил; за това се наименова Дъба на Плача {Алон-вакут.}.

⁹ И Бог пак се яви на Якова, след завръщането му от Падан-арам, и го благослови.

¹⁰ Каза му Бог: Името ти наистина е Яков; но не ще се именуващ вече Яков, но Израил ще ти бъде името. И наименова го Израил.

¹¹ Бог му рече още: Аз съм Бог Всемогъщия; плоди се и размножавай се. Народ, даже редица народи ще произлязат от тебе, и царе ще излязат от чреслата ти;

¹² и земята, която дадох на Авраама и Исаака, на тебе ще я дам; и на потомството ти след тебе ще дам земята.

¹³ Тогава Бог се възнесе от него, от мястото, гдето му говори.

¹⁴ И Яков издигна стълб на мястото, гдето му говори, каменен стълб и принесе възлияние на него и го поля с масло.

¹⁵ И Яков наименова мястото, гдето Бог говори с него, Ветил.

¹⁶ След това тръгнаха от Ветил; а като стигнаха близо до Ефрата, Рахил роди и много се мъчеше при раждането си.

¹⁷ А като се мъчеше да роди, бабата ѝ рече: Не бой се, защото имаш още един син.

¹⁸ А като предаваше душа, (защото умря), Рахил го наименова Венони {Т.е., Син на скръбта ми.}, а баща му го нарече Вениамин {Т.е., Син на десница.}.

¹⁹ Така Рахил умря и я погребяха край пътя за Ефрата, (който е Витлеем).

²⁰ И над гроба ѝ Яков издигна стълб; той е и до днес стълб на Рахилиния гроб.

²¹ Подир това Израил тръгна и разпъна шатрата си оттатък Мигдал-едер.

²² И когато Израил живееше в оная земя, Рувим отиде и лежа с наложницата на баща си Вала; и Израил се научи за това. А Якововите синове бяха дванадесет души:

²³ синовете на Лия: Рувим, Якововия първороден, Симеон, Левий, Юда Исахар и Завулон;

²⁴ синовете от Рахил: Иосиф и Вениамин;

²⁵ а синовете на Рахилината слугиня Вала: Дан и Нефталим;

²⁶ и синовете от Лиината слугиня Зелфа: Гад и Асир. Тия са Якововите синове, които му се родиха в Падан-арам.

²⁷ После Яков дойде при баща си Исаака в Мамврий, в Кириат-арва, (който е Хеврон), дето Авраам и Исаак бяха престояли.

²⁸ И дните на Исаака станаха сто и осемдесет години.

²⁹ И Исаак като издъхна, умря стар и сит от дни, прибра се при людето си; и синовете му Исав и Яков го погребяха.

ГЛАВА 36

Ето потомството на Исава, който е Едом.

² Исав си взе жена от Ханаанските дъщери: Ада, дъщеря на хетееца Елон; и Оливема, Анаевата дъщеря, внука на евееца Севегон;

³ и Исмаиловата дъщеря Васемата, сестра на Навиота.

⁴ Ада роди на Исава Елифаза; Васемата роди Рагуила.

⁵ А Оливема роди Еуса, Иеглома и Корей. Тия са синовете на Исава, които му се родиха в Ханаанската земя.

⁶ А Исав взе жените си, синовете си, дъщерите си и всичките човеци от дома си, добитъка си, всичките си животни и цялото си имущество, което беше придобил в Ханаанската земя, та отиде в една земя далеч от брата си Якова.

⁷ Защото имуществото им беше толкова много, щото не можеха да живеят заедно; земята гдето престояваха не можеше да ги побере поради добитъка им.

⁸ И така, Исав се засели на Сиирската поляна. Исав е Едом.

⁹ Ето потомството на Исава, праотец на едомците в Сиирската поляна;

¹⁰ ето имената на Исавовите синове: Елифаз, син от Исавовата жена Ада, Рагуил, син от Исавовата жена Васемата.

¹¹ А синовете на Елифаза бяха: Теман, Омар, Сефо, Готом и Кенез.

¹² А Тамна беше наложница на Исавовия син Елифаза и роди на Елифаза Амалика; тия са синовете от Исавовата жена Ада.

¹³ И ето синовете на Рагуила: Нахат, Зара, Сама и Миза; тия са синовете от Исавовата жена Васемата.

¹⁴ И ето синовете от Оливема, Анаевата дъщеря, Севегоновата внука, Исавовата жена: тя роди на Исава Еуса, Еглома и Корей.

¹⁵ Ето първенците на Исавовите синове; синовете на Исавовия първороден Елифаз: главатар Теман, главатар Омар, главатар Сефо, главатар Кенез.

¹⁶ Главатар Корей, главатар Готом, главатар Амалик; тия са главатарите произлезли от Елифаза в Едомската земя; тия са синовете от Ада.

¹⁷ И ето синовете на Исавовия син Рагуила; главатар Нахат, главатар Зара, главатар Сама, главатар Миза; тия са главатарите произлезли от Рагуила в Едомската земя; тия са синовете от Исавовата жена Васемата.

¹⁸ И ето синовете от Исавовата жена Оливема: главатар Еус, главатар Еглом, главатар Корей; тия са главатарите произлезли от Анаевата дъщеря Оливема, Исавовата жена.

¹⁹ Тия са синовете на Исава, който е Едом, и тия са главатарите им.

²⁰ Ето синовете на Корееца Сиир, които живеяха в оная земя: Лотан, Совал, Севегон, Ана,

²¹ Дисон, Асар и Дисан; тия са главатарите произлезли от хорейците, Сиировите чада, в Едомската земя.

²² А синовете на Лотана бяха Хори и Емам; и Лотанова сестра беше Тамна.

²³ А ето синовете на Совала: Алван, Манахат, Гевал, Сефо и Онам.

²⁴ И ето синовете на Севегона: Ая и Ана; Ана е тоя, който намери горещите извори в пустинята, като пасеше ослите на баща си Севегона.

²⁵ И ето Анаевите чада: Дисон и Оливема, Анаевата дъщеря.

²⁶ И ето синовете на Дисона: Амадан, Асван, Итран и Харан.

²⁷ Ето синовете на Асара: Валаан, Заван и Акан.

- ²⁸ Ето синовете на Дисана: Уз и Аран.
- ²⁹ Ето главатарите произлезли от хорейците: главатар Лотан, главатар Совал, главатар Севегон, главатар Ана.
- ³⁰ Главатар Дисон, главатар Асар, главатар Дисан; тях са произлезлите от хорейците главатарите, според главатарствата им в Сиирската земя.
- ³¹ Ето и царете, които царуваха в Едомската земя, преди да се възцари цар над израилтяните.
- ³² Царува, в Едом, Вела, син на Веора; а името на града му беше Денава.
- ³³ Като умря Вела, възцари се вместо него Иовав, син на Зара, от Восора.
- ³⁴ Като умря Иовав, възцари се вместо него Хусам, от земята на теманците.
- ³⁵ Като умря Хусам, възцари се вместо него Адад, син на Вадада, който порази мадиамците на моавското поле; а името на града му беше Авит.
- ³⁶ Като умря Адад, възцари се вместо него Самла, от Марсека.
- ³⁷ Като умря Самла, възцари се вместо него Саул, от Роовот, който е при Ефрат {Еврейски: реката.}.
- ³⁸ Като умря Саул, възцари се вместо него Вааланан, син на Аховора.
- ³⁹ Като умря Вааланан, Аховоровият син, възцари се вместо него Адар; а името на града му беше Пау; и името на жена му беше Метавеил, дъщеря на Метреда, Мецаавова внука.
- ⁴⁰ Ето имената на произлезлите от Исава първенци, според семействата им, според местата им, според имената им: главатар Тамна, главатар Алва, главатар Етет,
- ⁴¹ главатар Оливема, главатар Ила, главатар Финон,
- ⁴² главатар Кенез, главатар Теман, главатар Мивсар,
- ⁴³ главатар Магедиил, главатар Ирам; тях са Едомските първенци, според селищата им в земята, която притежаваха. Това е Исав, праотец на едомците.

ГЛАВА 37

- А** Яков живееше в Ханаанската земя, земята в която баща му беше пришелец.
- ² Ето словото за Якововото потомство. Иосиф, когато беше момче на седемнадесет години, пасеше овците заедно с братята си, синовете на Вала и синовете на Зелфа, жените на баща му; и Иосиф съобщаваше на баща им за лошото им поведение.
- ³ А Израил обичаше Иосифа повече от всичките си чада, защото беше син на старостта му; и му беше направил шарена дрешка.
- ⁴ Но братята му, като гледаха, че баща им го обичаше повече от всичките му братя, намразиха го и не можеха да му говорят спокойно.
- ⁵ А Иосиф видя сън и го разказа на братята си и те го намразиха още повече.
- ⁶ Той им рече: Чуйте, моля, тоя сън, който видях:
- ⁷ Ето ние връзвахме снопи на полето; и моят сноп стана и се изправи и вашите снопи се наредиха наоколо и се поклониха на моя сноп.
- ⁸ А братята му рекоха: Ти цар ли ще станеш над нас? или господар ще ни станеш? И намразиха го още повече, поради сънищата му и поради думите му.
- ⁹ А той видя и друг сън и го разказа на братята си, казвайки: Ето, видях още един сън, че слънцето и луната и единадесет звезди ми се поклониха.
- ¹⁰ Но когато разказа това на баща си и на братята си, смъмра го баща му, като му

каза: Какъв е тоя сън, който си видял? Дали наистина аз и майка ти и братята ти ще дойдем да ти се поклоним до земята?

11 И завидяха му братята му; а баща му запомни тия думи.

12 А когато братята му бяха отишли да пасат стадото на баща си в Сихем,

13 Израил рече на Иосифа: Не пасат ли братята ти стадото в Сихем? Ела да те изпратя при тях. А той му рече: Ето ме.

14 И каза му: Иди, виж, добре ли са братята ти и стадото и ми донеси известие. И тъй, изпрати го от Хевронската долина, и той дойде в Сихем.

15 И един човек го намери като се луташе из полето; и човекът го попита, казвайки: Що търсиш?

16 А той рече: Търся братята си; кажи ми, моля где пасат стадото.

17 И човекът рече: Заминаха от тука, защото ги чух да казват: Нека идем в Дотан. И тъй, Иосиф отиде подир братята си и ги намери в Дотан.

18 А те, като го видяха от далеч, доде още не беше се приближил при тях, сговориха се против него да го убият.

19 Рекоха си един на друг: Ето иде тоя съновидец.

20 Елате сега, да го убием и да го хвърлим в един от тия ровове; па ще кажем: Лют звяр го е изял; и ще видим какво ще излезе от сънищата му.

21 Но Рувим, като чу това, избави го от ръката им и рече: Да не го убиваме.

22 Рече им още Рувим: Не проливайте кръв, хвърлете го в тоя ров, който е в пустинята, но ръка да не дигнете на него; каза така, за да го избави от ръката им и да го върне на баща му.

23 И когато дойде Иосиф при братята си, съблякоха от Иосифа дрешката му, шарената дрешка, която носеше.

24 Тогава го взеха и го хвърлиха в рова; а ровът беше празен, нямаше вода.

25 После, като бяха седнали да ядат хляб, подигнаха очи и видяха, ето, един керван исмаиляни идеше от Галаад, с камилите си натоварени с аромати, балсам и смирна, и отиваха да ги закарат в Египет.

26 Тогава Юда рече на братята си: Каква полза ако убием брата си и скрием кръвта му?

27 Елате да го продадем на исмаиляните; да не туряме ръка на него, защото е наш брат, наша плът. И братята му го послушаха.

28 И като минаваха мадиамските търговци, извлякоха и извадиха Иосифа из рова и продадоха Иосифа на исмаиляните за двадесет сребърника; а те заведоха Иосифа в Египет.

29 А Рувим се върна при рова, и, ето, Иосиф не беше в рова. И раздра дрехите си.

30 И върна се при братята си та рече: Няма детето; а аз, аз къде да се дяна?

31 Тогава взеха Иосифовата дрешка, заклаха козел и, като натопаха дрешката в кръвта,

32 изпратиха шарената дрешка да я занесат на баща им, като рекоха: Намерихме това; познай сега дали е дрешката на сина ти, или не.

33 И той я позна и рече: Това е дрешката на сина ми; лют звяр го е изял; несъмнено Иосиф е разкъсан.

34 И Яков раздра дрехите си, тури вретиче около кръста си и оплаква сина си за дълго време.

35 И всичките му синове, и всичките му дъщери станаха, за да го утешават; но той не

искаше да се утеши, защото казваше: С жалеене ще слеза при сина си в гроба. И баща му го оплакваше.

³⁶ А мадиамците продадоха Иосифа в Египет на Петефрия, Фараонов придворен, началник на телохранителите.

ГЛАВА 38

По онова време Юда се отдели от братята си и свърна при един одоламец на име Ира.

² И Юда като видя там дъщерята на един ханаанец, на име Суя, взе я и влезе при нея.

³ И тя зачна и роди син; и той го наименува Ир.

⁴ И зачна пак и роди син; и тя го наименува Онан.

⁵ Пак роди и друг син и го наименува Шела. А Юда беше в Ахдив, когато тя го роди.

⁶ След време Юда взе жена за първородния си Ир, на име Тамар.

⁷ А Ир, Юдовият първороден, беше нечестив пред Господа; и Господ го уби.

⁸ Тогава рече Юда на Онана: Влез при братовата си жена и извърши към нея длъжността на девер и въздигни потомството на брата си.

⁹ Но Онан знаеше, че потомството нямаше да бъде негово; затова, когато влизаше при братовата си жена, изливаше семето си на земята, за да не въздигне потомство на брата си.

¹⁰ А това, което правеше, бе зло пред Господа; затова и него уби.

¹¹ Тогава, Юда, рече на снаха си Тамар: Живей, като вдовица в бащиния си дом, догде отрасне син ми Шела; защото си думаше: Да не би и той да умре като братята си. И така, Тамар отиде и живя в бащиния си дом.

¹² След дълго време, Юдовата жена, дъщеря на Суя, умря; и като се утеши Юда, отиде, той и приятелят му, одоламецът Ира, при стригачите на овците си в Тамна.

¹³ И известиха на Тамар, казвайки: Ето, свекърът ти отива в Тамна, за да стриже овците си.

¹⁴ Тогава тя съблече вдовишките си дрехи, покри се с покривалото си, обви се и седна при кръстопътя на Енаим, който е по пътя за Тамна; защото видя, че порасна Шела, а тя не бе му дадена за жена.

¹⁵ А Юда, като я видя, помисли, че е блудница: защото беше покрила лицето си.

¹⁶ Той, прочее, свърна към нея на пътя и рече: Остави ме, моля, да вляза при тебе; (защото не позна, че беше снаха му). И тя рече: Какво ще ми дадеш, за да влезеш при мене?

¹⁷ А той рече: Ще ти изпратя яре от стадото. И тя отвърна: Даваш ли ми залог, догде го изпратиш?

¹⁸ Рече той: Какъв залог да ти дам? И тя каза: Печата си, ширита си и тоягата си, която е в ръката ти. И той ѝ ги даде. И влезе при нея и тя зачна от него.

¹⁹ После тя стана та си отиде, свали покривалото си и облече вдовишките си дрехи.

²⁰ А Юда изпрати ярето, чрез ръката на приятеля си одоламеца, за да вземе залога от ръката на жената; но той не я намери.

²¹ Затова попита хората от онова място, казвайки: Где е блудницата, която беше на пътя при Енаим? А те рекоха: Тука не е имало блудница.

²² И той се върна при Юда и рече: Не я намерих; още и хората от онова място

рекоха: Тук не е имало блудница.

23 И рече Юда: Нека си държи нещата, да не станем за присмех; ето, аз пратих това яре, но ти не я намери.

24 Около три месеца подир това, известиха на Юда, казвайки: Снаха ти Тамар блудствува; а още, ето, непразна е от блудството. А Юда рече: Изведете я да се изгори.

25 А когато я извеждаха, тя изпрати до свекъра си да му кажат: От човека, чиито са тия неща, съм непразна. Рече още: Познай, моля, чии са тия неща - печатът, ширитът и тоягата.

26 И Юда ги позна и рече: Тя е по-права от мене, тъй като не я дадох на сина си Шела. И не я позна вече.

27 И когато дойде времето ѝ да роди, ето, имаше близнета в утробата ѝ.

28 И като раждаше, едното простря ръка: и бабата взе та върза червен конец на ръката му и каза: Тоя пръв излезе.

29 А като дръпна надире ръката си, ето, брат му излезе; и тя рече: Какъв пролом си направи ти? За това го наименоваха Фарес {Т.е., Проломване.}.

30 После излезе брат му, който имаше червения конец на ръката си, и него наименоваха Зара.

ГЛАВА 39

А Иосифа заведоха в Египет, и египтянинът Петефрий, Фараонов придворен, началник на телохранителите, го купи от ръката на исмаиляните, които го доведоха там.

2 И Господ беше с Иосифа, и той благоуспяваше и се намираше в дома на господаря си египтянина.

3 И като видя господарят му, че Господ бе с него, и че Господ прави да успява в ръката му всичко, което вършеше,

4 Иосиф придоби благоволение пред очите му и му служеше; и той го постави настоятел на дома си, като предаде в ръката му всичко, което имаше.

5 И откакто го постави настоятел на дома си и на всичко, което имаше, Господ благослови дома на египтянина заради Иосифа; Господното благословение беше върху всичко, що имаше в дома и по нивите.

6 А Петефрий остави всичко що имаше в Иосифовата ръка, и, освен хляба, който ядеше, не знаеше нищо за онова, което притежаваше. А Иосиф беше строен и красив.

7 И след време, жената на господаря му хвърли очи на Иосифа и му рече: Легни с мене.

8 Но той отказа и рече на жената на господаря си: Виж, господарят ми не знае нищо за онова, което е с мене в дома и предаде в моята ръка всичко що има;

9 в тоя дом няма никой по-голям от мене, нито е задържал от мене друго нещо освен тебе, защото си му жена; как, прочее, да сторя аз това голямо зло и да съгреша пред Бога?

10 И при все, че тя говореше на Иосифа всеки ден, той не я послуша да лежи с нея, нито да бъде с нея.

11 А един ден, като влезе Иосиф в къщи, за да върши работата си, а никой от

домашните мъже не беше там в къщи,

¹² тя го хвана за дрехата и му каза: Легни с мене. Но той остави дрехата си в ръката ѝ, избяга и излезе вън.

¹³ А като видя, че остави дрехата си в ръката ѝ и избяга вън,

¹⁴ тя извика домашните си мъже и им говори, казвайки: Вижте, доведе ни един евреин, за да се поругае с нас; той влезе при мене, за да ме изнасили; но аз извиках с висок глас.

¹⁵ А той, като чу, че извиках с висок глас, остави дрехата си при мене и избяга та излезе вън.

¹⁶ И тя задържа дрехата му при себе си, докато си дойде господарят му в дома си.

¹⁷ И според тия думи му говори, казвайки: Еврейският слуга, когото ти си ни довел, влезе при мене, за да ми се поругае;

¹⁸ но, като извиках с висок глас, той остави дрехата си при мене и избяга вън.

¹⁹ Като чу господарят му думите, които му рече жена му, казвайки: Така ми стори слугата ти, гневът му пламна.

²⁰ И господарят му взе Иосифа и го хвърли в крепостната тъмница, в мястото гдето бяха заперани царските затворници; и той остана там в крепостната тъмница.

²¹ Но Господ беше с Иосифа и показваше благост към него и му даде благоволение пред очите на тъмничния началник.

²² Тъй че тъмничният началник предаде на Иосифовата ръка всичките затворници, които бяха в крепостната тъмница; и за всичко що се вършеше там, той беше разпоредник.

²³ Тъмничният началник не нагледваше нищо от онова, което бе в ръката на Иосифа; защото Господ беше с него и Господ правеше да благоуспява всичко, каквото той вършеше.

ГЛАВА 40

След това, виночерпецът и хлебарят на Египетския цар се провиниха пред господаря си, Египетския цар.

² Та Фараон, като се разгневи на двамата си придворни - началника на виночерпците и началника на хлебарите -

³ тури ги под стража, в дома на началника на телохранителите, в крепостната тъмница, в мястото, гдето Иосиф бе затворен.

⁴ А началникът на телохранителите постави при тях Иосифа, и той им слугуваше; и те останаха известно време в тъмницата.

⁵ И виночерпецът и хлебарят на Египетския цар, които бяха затворени в крепостната тъмница, сънуваха и двамата сън, всеки видя съня си в същата нощ, всеки според както щеше да се тълкува съновидението му.

⁶ И Иосиф, като влезе при тях на утринта и видя, че бяха смутени,

⁷ попита Фараоновите придворни, които бяха заедно с него в тъмницата, в дома на неговия господар, казвайки: Защо изглеждате тъй скръбни днес?

⁸ А те му казаха: Видяхме сън, а няма кой да го изтълкува. И Иосиф им рече: Тълкуванията не са ли от Бога? Разкажете ми го, моля.

⁹ Тогава началникът на виночерпците разказа своя сън на Иосифа, като му рече: В съня ми, ето лоза пред мене;

- ¹⁰ и на лозата имаше три пръчки, и виждаше се, като че напъпваше и цветовете ѝ цъфтяха и гроздовете на лозата узряха.
- ¹¹ А Фараоновата чаша беше в ръката ми; и взех гроздето, изстисках го във Фараоновата чаша и подадох чашата във Фараоновата ръка.
- ¹² И Иосиф му рече: Ето значението му: трите пръчки са три дни.
- ¹³ След три дена Фараон ще издигне главата ти и ще те възстанови на службата ти; и ще поднасяш чашата във Фараоновата ръка, както преди, когато ти му беше виночерпец.
- ¹⁴ Но спомни си за мене, когато те постигне благополучието, смили се, моля, за мене, та продумай на Фараона за мене и избави ме от този дом.
- ¹⁵ Понеже наистина бях откраднат от Еврейската земя, а пък тук не съм сторил нищо, за да ме хвърлят в тая яма.
- ¹⁶ Като видя началникът на хлебарите, че той тълкува добре, рече на Иосифа: И аз сънувах; и, ето, три кошници с бял хляб бяха на главата ми:
- ¹⁷ в най-горната кошница имаше от всякакви ястия за Фараона; и птиците ги ядяха от кошницата на главата ми.
- ¹⁸ А Иосиф в отговор каза: Ето значението му: трите кошници са трите дни.
- ¹⁹ След три дни Фараон ще ти отнеме главата, като те обеси на дърво; и птиците ще изкълват месата ти от тебе.
- ²⁰ След три дни, на рождения си ден, Фараон направи угощение на всичките си слуги; и издигна главата на началника на виночерпците и главата на началника на хлебарите между слугите си:
- ²¹ Началника на виночерпците възстанови на служба и той подаваше чашата във Фараоновата ръка;
- ²² а началника на хлебарите обеси, според, както Иосиф бе изтълкувал сънищата им.
- ²³ А началникът на виночерпците не си спомни за Иосифа, но го забрави.

ГЛАВА 41

- К**ато изминаха две години Фараон сънува, че стоеше при Нил {Еврейски: реката.}.
- ² И, ето, седем крави, хубави и тлъсти, излизаха из реката и пасяха в тръстиката.
- ³ А, ето, след тях излизаха из реката други седем крави, грозни и мършави, и стояха при първите крави на речния бряг.
- ⁴ И грозните, мършави крави изядоха седемте хубави и тлъсти крави. Тогава Фараон се пробуди.
- ⁵ А като заспа сънува втори път; и, ето, седем класа пълни и добри израснаха из едно стъбло.
- ⁶ А, ето, след тях израснаха други седем класа тънки и прегорели от източния вятър.
- ⁷ И тънките класове погълнаха седемте дебели и пълни класове. А като се събуди Фараон, ето, беше сън.
- ⁸ На сутринта духът му беше смутен; той, прочее, изпрати да му повикат всичките влъхви и всичките мъдреци в Египет, и Фараон им разказа сънищата си; но нямаше кой да ги изтълкува на Фараона.
- ⁹ Тогава началникът на виночерпците говори на Фараона, казвайки: Днес се сещам, че съм виновен.

- 10** Фараон беше се разгневил на слугите си и ме хвърли, мене и началника на хлебарите, в тъмница, в дома на началника на телохранителите.
- 11** И сънувахме, аз и той, в същата нощ; сънувахме, всеки според както щеше да се тълкува съновидението му.
- 12** А заедно с нас беше там един млад евреин, слуга на началника на телохранителите; и като му разказахме, той ни разтълкува сънищата; на всеки от нас, според съновидението му, даде значението.
- 13** И според както ни изтълкува, така и стана; мене той възстанови на службата ми, а него обеси.
- 14** Тогава Фараон направи да повикат Иосифа, и бързо го изведоха из тъмницата; и той се обръсна, преоблече се и дойде при Фараона.
- 15** И Фараон каза на Иосифа: Сънувах, но няма кой да изтълкува съня; но аз чух да казват за тебе, че като чуеш съновидение, умееш да го тълкуваш.
- 16** А Иосиф в отговор каза на Фараона: Не аз, Бог ще даде на Фараона отговор с мир.
- 17** Тогава Фараон каза на Иосифа: В съня си, ето, стоях край брега на Нил {Еврейски: реката.}.
- 18** И, ето, седем крави тлъсти и хубави излязоха из реката и пасяха в тръстиката.
- 19** И, ето, след тях излязоха други седем крави, слаби, много грозни и мършави, каквито по грозота никога не съм видял в цялата Египетска земя.
- 20** И мършавите, грозни крави изядоха първите седем тлъсти крави;
- 21** но пак, като ги изядоха не се познаваше, че са ги изяли; но изгледът им беше тъй грозен, както и в началото. Тогава се пробудих.
- 22** После видях в съня си; и, ето, седем класа пълни и добри израстнаха из едно стъбло.
- 23** И, ето, след тях израснаха други седем класа, сухи, тънки и прегорели от източния вятър;
- 24** тънките класове погълнаха седемте добри класове. И казах съновидението на влъхвите; но нямаше кой да ми го изтълкува.
- 25** Тогава Иосиф каза на Фараона: Фараоновият сън е един; Бог е явил на Фараона това, което скоро ще направи.
- 26** Седемте добри крави са седем години; и седемте добри класове са седем години, сънят е един.
- 27** А седемте мършави и грозни крави, които излязоха след тях, са седем години, както и седемте празни класове, прегорели от източния вятър; те ще бъдат седем години на глад.
- 28** Това е, което казах на Фараона; Бог е явил на Фараона това, което скоро ще направи.
- 29** Ето идат седем години на голямо плодородие по цялата Египетска земя.
- 30** А след тях ще дойдат седем години на глад; всичкото плодородие ще се забрави в Египетската земя, защото гладът ще опустоши земята.
- 31** Няма да се познае плодородието на земята, поради оня глад, който ще последва; защото ще бъде твърде тежък.
- 32** А това, дето съновидението се повтори на Фараона два пъти, означава, че това е решено от Бога и, че Бог скоро ще го извърши.
- 33** Прочее, нека потърси Фараон умен и мъдър човек и нека го постави над

Египетската земя.

34 Нека стори Фараон това и нека постави надзиратели над земята; и в седемте плодородни години нека събере петата част от произведенията на Египетската земя.

35 Нека съберат всичката храна на тия добри години, които идат; и събраното жито нека бъде под Фараоновата власт, за храна в градовете, и нека го пазят.

36 И храната ще се запази за седемте гладни години, които ще настанат в Египетската земя, за да не се опустоши земята от глада.

37 Това нещо беше угодно на Фараона и на всичките му слуги.

38 И Фараон каза на слугите си: Можем ли да намерим човек, като тоя, в когото има Божия Дух?

39 Тогава Фараон каза на Иосифа: Понеже Бог ти откри всичко това, няма никой толкова умен и мъдър, колкото си ти.

40 Ти ще бъдеш над дома ми, и всичките ми люде ще слушат твоите думи; само с престола аз ще бъда по-горен от тебе.

41 Фараон още каза на Иосифа: Виж, поставям те над цялата Египетска земя.

42 Тогава Фараон извади пръстена си от ръката си и го тури на Иосифовата ръка, облече го в дрехи от висон и окачи му златно огърлие на шията.

43 После нареди да го возят на втората колесница, и викаха пред него: Коленичете! И така го постави над цялата Египетска земя.

44 При това, Фараон каза на Иосифа: Аз съм владетел {Еврейски: Фараон}, но без тебе никой няма да дигне ръка или нога по цялата Египетска земя.

45 И Фараон наименува Иосифа Цафнат-панеах {Т.е., Спасение на века} и даде му за жена Асенета, дъщеря на Илиополския жрец Потифер. След това, Иосиф излезе по обиколка из Египетската земя.

46 Иосиф беше на тридесет години, когато стоя пред Египетския цар Фараон; и, като се отдалечи от лицето на Фараона, Иосиф обиколи цялата Египетска земя.

47 И през седемте години на плодородие земята роди преизобилно.

48 И Иосиф събра всичката храна от тия седем години, които бяха настанали в Египетската земя, и тури храната в градовете; във всеки град прибра храната от околните му ниви.

49 Иосиф събра жито твърде много, колкото морския пясък, така щото престана да го мери; защото беше без мяра.

50 А преди да настъпят годините на глада, на Иосифа се родиха два сина, които му роди Асенета, дъщеря на Илиополския жрец Потифер.

51 И Иосиф наименува първородния Манасия {Т.е., Забравяне.}, защото си думаше: Бог ме направи да забравя всичките си мъки и целия си бащин дом.

52 А втория наименува Ефрем {Т.е., Плодовит.}, защото си думаше: Бог ме направи плодовит в земята на страданието ми.

53 А като се изминаха седемте години на плодородие, които бяха настанали в Египетската земя

54 настъпиха седемте години на глад, според както Иосиф бе казал; и настана глад по всичките земи, а по цялата Египетска земя имаше хляб.

55 Защото, когато огладня цялата Египетска земя, и людете извикаха към Фараона за хляб, Фараон рече на всичките египтяни: Идете при Иосифа, и каквото ви каже, сторете.

56 (А гладът беше по цялото лице на земята). Иосиф, прочее, отвори всичките

житници и продаваше на египтяните, защото гладът се усилваше по Египетската земя.

⁵⁷ И от всички страни дохождаха в Египет при Иосифа да купят жито, понеже гладът се усилваше по цялата земя.

ГЛАВА 42

А като видя Яков, че в Египет се намира жито, Яков рече на синовете си: Защо се гледате един друг?

² Рече още: Ето, чух, че в Египет се намира жито; слезте там та ни купете от там, за да живеем и да не измрем.

³ Тогава десетте Иосифови братя слязоха да купят жито от Египет.

⁴ А Яков не изпрати Вениамина, Иосифовия брат, заедно с братята му; защото думаше: Да не би да му се случи нещастие.

⁵ И тъй, между ония, които идеха, дойдоха и синовете на Израиля да купят; защото имаше глад и в Ханаанската земя.

⁶ А понеже Иосиф беше управител на земята и той беше, който продаваше на всичките люде на оная земя, затова братята на Иосифа, като дойдоха, поклониха му се с лицата си до земята.

⁷ А Иосиф, като видя братята си, позна ги, но се престори, като чужд на тях, говореше им грубо и им рече: От где идете? А те рекоха: От Ханаанската земя, за да купим храна.

⁸ (А при все, че Иосиф позна братята си, те не го познаха).

⁹ Тогава Иосиф, като си спомни сънищата, които беше видял за тях, рече им: Вие сте шпиони; дошли сте да съглеждате голотата на тая земя.

¹⁰ А те му казаха: Не, господарю, слугите ти дойдоха да си купят храна.

¹¹ Ние всички сме синове на един човек, честни човеци сме, слугите ти не са шпиони.

¹² Но той им рече: Не, дошли сте да съглеждате голотата на земята.

¹³ А те казаха: Ние, твоите слуги, сме дванадесет братя, синове на един човек в Ханаанската земя; и, ето, най-младият е днес при баща ни, а единият го няма.

¹⁴ И Иосиф им рече: Това е, което ви казах, когато рекох: Шпиони сте.

¹⁵ Ето как ще бъдете опитани: В името на Фараона {Еврейски: Фараон живее.}, няма да излезете от тука, ако не дойде и по-младият ви брат тука.

¹⁶ Пратете един от вас да доведе брата ви; а вие ще останете затворени догде се проверят думите ви, дали говорите истина; и ако не, в името на Фараона, наистина вие сте шпиони.

¹⁷ И ги постави под стража за три дена.

¹⁸ А на третия ден Иосиф им рече: Това сторете и ще живеете, защото аз се боя от Бога:

¹⁹ Ако сте честни, нека остане един от вашите братя в къщата, в която сте пазени; вие идете, закарайте жито за гладните си челяди {Еврейски: За глада в дома ви.},

²⁰ па ми доведете най-младия си брат; така ще се докаже, че думите ви са истинни, и вие няма да умрете. И сториха така.

²¹ И рекоха си един на друг: Наистина сме виновни за нашия брат, гдето видяхме мъката на душата му, когато ни се молеше и ние не го послушахме; затова ни

постигна туй бедствие.

22 А Рувим им отговори казвайки: Не ви ли говорих тия думи: Не съгрешавайте против детето, но вие не послушахте. Затова, вижте, кръвта му се изисква.

23 А те не знаеха, че Иосиф разбираше, защото говореха с него чрез преводач.

24 И той се оттегли от тях и плака; после, като се върна при тях, говореше им; и взе измежду тях Симеона та го върза пред очите им.

25 Тогава Иосиф заповяда да напълнят съдовете им с жито, да върнат парите на всекиго в чувала му, и да им дадат храна за из пътя; и сториха им така.

26 А те натовариха житото на ослите си и си тръгнаха от там.

27 Но когато един от тях развърза чувала си на мястото за пренощуване, за да даде храна на осела си, видя, че парите му бяха отгоре в чувала.

28 И рече на братята си: Парите ми са повърнати; наистина, вижте ги в чувала ми. Тогава сърцата им се ужасиха, и те се обръщаха с трепет един към друг и казваха: Що е това, което ни стори Бог?

29 И като дойдоха при баща си Якова, в Ханаанската земя, разказаха му всичко, което им се бе случило.

30 Рекоха: Човекът, който е господар, на оная земя, ни говори грубо, и ни взе за човеци дошли да съгледат страната.

31 Но ние му казахме: Честни човеци сме, не сме шпиони;

32 дванадесет братя сме, синове на един баща {Еврейски: синове на баща си.}; единият се изгуби, а най-младият е днес при баща ни в Ханаанската земя.

33 И човекът, господарят на земята ни каза: Ето как ще позная дали сте честни: оставете един от вашите братя при мене и вземете жито за гладните си домочадия {Еврейски: За глада в дома ви.} и си идете,

34 па ми доведете най-младия си брат; тогава ще позная, че не сте шпиони, а сте честни, и ще пусна брата ви, и вие ще търгувате в тая земя.

35 А като изпразваха чувалите си, ето, на всеки възела с парите беше в чувала му; и те и баща им се уплашиха като видяха възлите с парите си.

36 Тогава баща им Яков каза: Вие ме оставихте без чада; Иосифа няма, Симеона няма, а искате и Вениамина да заведете; върху мене падна всичко това!

37 А Рувим, като говореше на баща си, рече: Убий двата ми сина, ако не ти го доведе; предай го в моята ръка и аз пак ще ти го доведе.

38 А Яков каза: Син ми няма да слезе с вас, защото брат му умря, и само той остана; ако му се случи нещастие по пътя, по който отивате, тогава ще свалите бялата ми коса със скръб в гроба.

ГЛАВА 43

А гладът ставаше голям по земята.

2 И като изядоха житото, което донесоха от Египет, баща им рече: Идете пак, купете ни малко храна.

3 А Юда, като му говореше каза: Човекът строго ни заръча, казвайки: Няма да видите лицето ми, ако брат ви не бъде с вас.

4 Ако изпратиш брата ни с нас, ще слезем и ще ти купим храна;

5 но ако не го изпратиш, няма да слезем; защото човекът ни рече: Няма да видите лицето ми, ако брат ви не бъде с вас.

- ⁶ А Израил рече: Защо ми сторихте това зло та казахте на човека, че имате и друг брат?
- ⁷ А те рекоха: Човекът разпита подробно за нас и за рода ни, като ни каза: Баща ви жив ли е още? имате ли и друг брат? И ние му отговорихме според тия негови думи. От где да знаем ние, че щеше да каже: Доведете брата си.
- ⁸ Тогава, Юда рече на баща си, Израиля: Изпрати детето с мене, и да станем да отидем, за да живеем и да не измрем - и ние, ти и чадата ни.
- ⁹ Аз отговарям за него; от моята ръка го искай; ако не ти го доведе и не го представя пред тебе, тогава нека съм виновен пред тебе за винаги.
- ¹⁰ Понеже, ако не бяхме се бавили, без друго до сега бихме се върнали втори път.
- ¹¹ Тогава, баща им Израил каза: Ако е тъй, това сторете: вземете в съдовете си от най-хубавите плодове {Еврейски: хваленото нещо.} на нашата земя - малко балсама и малко мед, аромати и смирна, фъстъци и бадеми - та ги занесете подарък на човека;
- ¹² вземете двойно повече пари в ръцете си, върнатите в чувалите ви пари, повърнете с ръцете си: може да е станало грешка.
- ¹³ Вземете и брата си та станете и идете при човека.
- ¹⁴ А Бог Всемогъщи да ви даде да придобиете благоволенieto на човека, та да пусне другия ви брат и Вениамина. А аз, ако е речено да остана без чада, нека остана без чада.
- ¹⁵ Тогава човеците, като взеха тоя подарък, взеха двойно повече пари в ръцете си и Вениамина; и станаха та слязоха в Египет и представиха се на Иосифа.
- ¹⁶ А Иосиф, като видя Вениамина с тях, рече на домакина си: Заведи тия човеци у дома ми и заколи, каквото трябва и пригответи; защото човеците ще обядват с мене на пладне.
- ¹⁷ И човекът стори, каквото поръча Иосиф, и той въведе човеците в Иосифовия дом.
- ¹⁸ А човеците се уплашиха, загдето ги поведоха в Иосифовия дом, и рекоха: Поради парите, върнати в чувалите ни първия път, ни повеждат, за да намери повод против нас, да ни нападне и да зароби нас и ослите ни.
- ¹⁹ Затова те се приближиха при Иосифовия домакин и говориха му при вратата на дома, казвайки:
- ²⁰ Послушай, господарю, слязохме първия път да си купим храна;
- ²¹ а на връщане, когато дойдохме до мястото за пренощуване и отворихме чувалите си, ето, на всеки парите бяха в чувала му, парите ни напълно: затова ги донесохме обратно в ръцете си.
- ²² Донесохме и други пари в ръцете си, за да купим храна; не знаем, кой тури парите ни в чувалите ни.
- ²³ А той каза: Бъдете спокойни, не бойте се; Бог ваш и Бог на баща ви, ви даде скритото в чувалите ви съкровище; аз получих парите ви. Тогава изведе при тях Симеона.
- ²⁴ И домакинят въведе човеците в Иосифовия дом и им даде вода та си умиха нозете; даде и храна за ослите им.
- ²⁵ А те пригответиха подаръка за Иосифа преди да дойде на пладне; защото чуха, че там щели да ядат хляб.
- ²⁶ И когато дойде Иосиф у дома, поднесоха му в къщи подаръка, който беше в ръцете им; и му се поклониха до земята.

- ²⁷ И след като ги разпита за здравето им, рече: Здрав ли е баща ви, старецът, за когото ми говорихте? Жив ли е още?
- ²⁸ А те казаха: Здрав е слугата ти, баща ни, жив е още. И наведоха се та се поклониха.
- ²⁹ И като подигна очи видя едноутробния си брат Вениамин и каза: Тоя ли е най-младият ви брат, за когото ми говорихте? И рече: Бог да бъде милостив към тебе, чадо мое.
- ³⁰ И Иосиф бързо се оттегли, защото сърцето му се развълнува за брата му; и като искаше да плаче, влезе в стаята си и плака там.
- ³¹ После уми лицето си и излезе и задържайки се рече: Сложете хляб.
- ³² И сложиха отделно за него, отделно за тях и отделно за египтяните, които ядяха с него; защото не биваше египтяните да ядат хляб с евреите, понеже това е гнусота за египтяните.
- ³³ И насядаха пред него, първородният според първородството му, и най-младият според младостта му; и човеците се чудеха помежду си.
- ³⁴ И Иосиф им прашаше от ястията си; а Вениаминовият дял беше пет пъти по-голям от дела на когото и да било от тях. И те пиха, пиха изобилно с него.

ГЛАВА 44

После заповяда на домакина си, казвайки: Напълни чувалите на човеците с храна, колкото могат да поберат, тури парите на всекиго в чувала му {Еврейски: в устата на чувала.}

- ² и тури чашата ми, сребърната чаша, отгоре в чувала на най-младия, с парите за житото му. И той стори според това, което рече Иосиф.
- ³ На утринта, щом съмна, изпратиха човеците и ослите им.
- ⁴ А когато бяха излезли из града и не бяха се отдалечили много, Иосиф рече на домакина си: Стани, тичай след човеците и, като ги стигнеш, кажи им: Защо върнахте зло за добро?
- ⁵ Не е ли тая чашата с която пие господарят ми, и с която даже гадае? Зле постъпихте като сторихте това.
- ⁶ И човекът, като ги настигна, каза им тия думи.
- ⁷ А те му рекоха: Защо говори господарят ни такива думи? Не дай, Боже, слугите ти да сторят такова нещо.
- ⁸ Ето, ние ти върнахме от Ханаанската земя, парите които намерихме отгоре в чувалите си; и как бихме откраднали сребро или злато из дома на господаря ти?
- ⁹ Този от слугите ти, у когото се намери, нека умре, тоже и ние нека бъдем роби на господаря си.
- ¹⁰ А той рече: Нека бъде според както казахте: У когото се намери, той ще ми бъде роб, а вие не ще бъдете виновни.
- ¹¹ Тогава те бързо снеха чувалите си на земята, и всеки отвори чувала си.
- ¹² И той претърси, като почна от най-стария и свърши с най-младия; и чашата се намери във Вениаминовия чувал.
- ¹³ Тогава раздраха дрехите си, натовариха всеки осела си, и се върнаха в града.
- ¹⁴ И дойдоха Юда и братята му в дома на Иосифа, гдето той още се намирал, и паднаха пред него на земята.

- ¹⁵ И рече им Иосиф: Какво е това що сторихте? Не знаете ли, че човек, като мене, може да гадае безпогрешно {Еврейски: старателно да наблюдава.}?
- ¹⁶ Тогава Юда каза: Що да речем на господаря си? що да говорим? или как да се оправдаем? Бог откри неправдата на слугите ти; ето, роби сме на господаря си, и ние и оня у когото се намери чашата.
- ¹⁷ Но Иосиф рече: Не дай, Боже, да сторя това: Оня, у когото се намери чашата, той ще ми бъде роб; а вие си идете с мир при баща си.
- ¹⁸ Тогава Юда се приближи до него и рече: Моля ти се, господарю мой, позволи на слугата си да каже една дума на господаря си, като слушаш ти; и да не пламне гневът ти против слугата ти, защото ти си като Фараон.
- ¹⁹ Господарят ми попита слугите си, казвайки: Имате ли баща или брат?
- ²⁰ И рекохме на господаря ми: Имаме стар баща и малко дете на старостта му, и неговият брат умря, тъй че само той остана от майка си, и баща му го обича.
- ²¹ И ти рече на слугите си: Доведете ми го, за да го видя с очите си.
- ²² И ние казахме на господаря ми: Детето не може да остави баща си, защото, ако остави баща си, той ще умре.
- ²³ А ти рече на слугите си: Ако не слезе с вас най-малкият ви брат, няма вече да видите лицето ми.
- ²⁴ И като отидохме при слугата ти, баща ни, разказахме му това, което беше казал моят господар.
- ²⁵ А когато баща ни рече: Идете пак, купете ни малко храна,
- ²⁶ ние казахме: Не можем да слезем. Ако най-младият ни брат е с нас, тогава ще слезем, защото не можем да видим лицето на човека, ако най-младият ни брат не е с нас.
- ²⁷ И слугата ти, баща ни, ни каза: Вие знаете, че жена ми ми роди два сина:
- ²⁸ Единият излезе от мене и си рекох: Навярно звяр го е разкъсал; и до сега не съм го видял;
- ²⁹ и ако ми отнемете и тоя, и му се случи нещастие, ще свалите бялата ми коса със скръб в гроба.
- ³⁰ И сега, когато отидем при слугата ти, баща ни, и детето не е с нас, то, понеже животът му е свързан с неговия живот,
- ³¹ като види, че няма детето, ще умре; и слугите ти ще свалят бялата коса на слугата ти, баща ни, със скръб в гроба.
- ³² Защото слугата ти стана поръчител пред баща си за детето, като казах: Ако не ти го доведе, тогава ще бъда за винаги виновен пред баща си.
- ³³ Сега, прочее, моля ти се, вместо детето нека остане слугата ти роб на господаря ми, а детето нека отиде с братята си.
- ³⁴ Защото, как да отида аз при баща си, ако детето не е с мене? Да не би да видя злото, което ще сполети баща ми.

ГЛАВА 45

Тогава Иосиф не можа вече да се стърпи пред всички ония, които стояха пред него, и извика: Изведете всички от пред мене. И не остана никой при Иосифа, когато той се откри на братята си.

² И заплака с глас, та египтяните чуха; чу още и Фараоновият дом.

³ И Иосиф каза на братята си: Аз съм Иосиф. Баща ми жив ли е още? Но братята му не можаха да му отговорят, защото се смутиха от присъствието му.

⁴ Тогава Иосиф рече на братята си: Елате близо до мен, моля ви. И те се приближиха. И рече: Аз съм брат ви Иосиф, когото вие продадохте в Египет.

⁵ Сега, не скърбете, нито се окайвайте, че ме продадохте тук, понеже Бог ме изпрати пред вас, за да опази живота.

⁶ Защото вече две години гладът върлува в страната; а остават още пет години, в които не ще има ни оране, ни жетва.

⁷ Бог ме изпрати пред вас, за да съхраним от вас остатъка на земята и да опазя живота ви чрез голямо избавление.

⁸ И тъй, не ме изпратихте вие тук, но Бог, който ме и направи отец на Фараона, господар на целия му дом и управител на цялата Египетска земя.

⁹ Бързайте, идете при баща ми и му речете: Така казва синът ти Иосиф: Бог ме постави господар над целия Египет; ела при мене незабавно.

¹⁰ Ти ще живееш в Гесенската земя и ще бъдеш близо при мене, ти, чадата ти, и внуците ти, стадата ти, добитъкът ти и всичко що имаш.

¹¹ Там ще те храня, (защото остават още пет години на глад), за да не изпаднеш в немотия, ти, домът ти и всичко що имаш.

¹² И гледайте, вашите очи и очите на брата ми Вениамина виждат, че моите уста ви говорят.

¹³ И разкажете на баща ми всичката ми слава в Египет и всичко що видяхте; и бързо доведете баща ми тука.

¹⁴ Тогава падна на врата на брата си Вениамина и плака; плака и Вениамин на неговия врат.

¹⁵ И целуна всичките си братя и плака над тях; и след това братята му се разговаряха с него.

¹⁶ И известие за това се чу във Фараоновия дом, като казаха: Иосифовите братя са дошли; и това стана угодно на Фараона и на слугите му.

¹⁷ И Фараон рече на Иосифа: Кажете на братята си: Така направете: натоварете животните си и тръгнете, идете в Ханаанската земя.

¹⁸ И като вземете баща си и челядите си, елате при мене; и аз ще ви дам богатата на Египетската земя, и ще се храните с тлъстината на земята.

¹⁹ А на тебе заповядвам да им речеш: Така сторете: вземете коли от Египетската земя за децата си и за жените си и доведете баща си и елате.

²⁰ При това, не жалете вещите си, защото богатата на цялата Египетска земя ще бъдат ваши.

²¹ И синовете на Израиля сториха така; и Иосиф им даде коли, според Фараоновата заповед, даде им и храна за из пътя.

²² На всеки от тях даде дрехи за премяна; а на Вениамина даде триста сребърника и дрехи за пет премени.

²³ И на баща си изпрати десет осли натоварени с Египетски блага, десет ослици натоварени с жито и хляб, и храна за баща си за из пътя.

²⁴ Така изпрати братята си та си отидоха; и поръча им: Да не се карате по пътя.

²⁵ И тъй, те излязоха от Египет та дойдоха в Ханаанската земя, при баща си Якова.

²⁶ И известиха му, казвайки: Иосиф е още жив и е управител на цялата Египетска земя. А сърцето му примря, защото не ги вярваше.

- ²⁷ Но те му разказаха всичко, което Иосиф им беше говорил; и като видя колите, които Иосиф бе изпратил да го вземат, духът на баща им Якова се съживи.
- ²⁸ И рече Израил: Доволно е; син ми Иосиф е още жив, ще ида и ще го видя преди да умра.

ГЛАВА 46

И така, Израил тръгна, с всичко що имаше; и като дойде във Вирсавее, принесе жертви на Бога на баща си Исаака.

² И Бог говори на Израила в нощно видение, казвайки: Якове, Якове. А той отговори: Ето ме.

³ И рече: Аз съм Бог, Бог на баща ти; не бой се да слезеш в Египет, защото ще те направя там велик народ.

⁴ Аз ще сляза с тебе в Египет и Аз непременно ще те върна пак; и Иосиф ще тури ръката си на очите ти.

⁵ Тогава Яков стана от Вирсавее; и синовете на Израила качиха баща си Якова, децата си и жените си на колите които Фараон бе пратил; за да го возят;

⁶ събраха и добитъка си и имота, който бяха придобили в Ханаанската земя; и Яков и цялото му семейство с него дойдоха в Египет;

⁷ той доведе със себе си в Египет синовете си и внуците си, дъщерите си и внуките си, - цялото си семейство.

⁸ А ето имената на синовете на Израила, които влязоха в Египет: Яков и синовете му: Рувим, първородният на Якова;

⁹ а Рувимови синове: Енох, Фалу, Есрон и Хармий;

¹⁰ Симеонови синове: Емуил, Ямин, Аод, Яхин, Сохар и Саул син на ханаанка;

¹¹ Левиеви синове: Гирсон, Каат и Мерарий;

¹² Юдови синове: Ир, Онан, Шела, Фарес и Зара; но Ир и Онан умряха в Ханаанската земя; и Фаресови синове бяха Есрон и Амул;

¹³ Исахарови синове: Тола, Фуа, Иов и Симрон.

¹⁴ Завулонови синове: Серед, Елон и Ялеил.

¹⁵ Тия са синовете, които Лия роди на Якова в Падан-арам, и дъщеря му Дина. Те всички - синовете му и дъщерите му - бяха тридесет и трима души.

¹⁶ А Гадови синове: Сифон, Агий, Суний, Есвон, Ирий, Ародий и Арилий;

¹⁷ Асирови синове: Емна, Есуа, Есуй и Верия, и сестра им Сера; и Вериеви синове: Хевер и Малхиел.

¹⁸ Тия са синовете на Зелфа, която Лаван даде на дъщеря си Лия; и тях тя роди на Якова - шестнадесет души.

¹⁹ А синовете на Якововата жена Рахил: Иосиф и Вениамин;

²⁰ И на Иосифа се родиха в Египетската земя Манасия и Ефрем, които му роди Асенета, дъщеря на Илиополския жрец Потифер;

²¹ Вениаминови синове: Вела, Вехер, Асвил, Гира, Нееман, Ихий, Рос, Мупим, Упим и Аред.

²² Тия са Рахилините синове, които се родиха на Якова, всичките четиринадесет души.

²³ А Данови синове: Усим;

- ²⁴ Нефталимови синове: Ясиил, Гуний, Есер и Силим.
- ²⁵ Тия са синовете на Вала, която Лаван даде на дъщеря си Рахил, и тях тя роди на Якова, всичките седем души.
- ²⁶ Всичките човеци, които дойдоха с Якова в Египет, които излязоха из чреслата му, всичките бяха шестдесет и шест души, освен Якововите снахи;
- ²⁷ и синовете, които се родиха на Иосифа в Египет, бяха двама: всичките от Якововия дом, които дойдоха в Египет, бяха седемдесет души.
- ²⁸ И Яков изпрати Юда пред себе си при Иосифа, за да покаже пътя пред него в Гесен; и тъй, дойдоха в Гесенската земя.
- ²⁹ Тогава Иосиф впрегна колесницата си и отиде в Гесен да посрещне баща си Израила, и като се яви пред него, падна на врата му и плака дълго на врата му.
- ³⁰ И рече Израил на Иосифа: Нека умра сега, като видях лицето ти, че ти си още жив.
- ³¹ А Иосиф рече на братята си и на бащиния си дом: Ще отида да известя на Фараона, и ще му река: Братята ми и домът на баща ми, които бяха в Ханаанската земя, дойдоха при мене;
- ³² а тия човеци, понеже са овчари, и се занимават със скотовъдство, докараха стадата и добитъка си и всичко що имат.
- ³³ И когато ви повика Фараон и попита: Какво ви е занятието?
- ³⁴ Кажете: Ние, слугите ти, и бащите ни, от младини до сега сме скотовъдци. Кажете това, за да живеете в Гесенската земя, защото всичките овчари са отвратителни за египтяните.

ГЛАВА 47

И тъй, Иосиф влезе при Фараона и му извести, казвайки: Баща ми и братята ми, стадата им и добитъкът им, и всичко що имат дойдоха от Ханаанската земя, и сега са в Гесенската земя.

- ² И взе петима от братята си та ги представи на Фараона.
- ³ И Фараон рече на братята му: Що е занятието ви? А те казаха на Фараона: Ние, слугите ти, и бащите ни, сме овчари.
- ⁴ Рекоха още на Фараона: Дойдохме да поживеем в тая земя, защото няма пасище за стадата на слугите ти, понеже гладът се засили в Ханаанската земя; затова, молим ти се нека живеят слугите ти в Гесенската земя.
- ⁵ И Фараон говори на Иосифа, казвайки: Баща ти и братята ти дойдоха при тебе;
- ⁶ Египетската земя е пред тебе; настани баща си и братята си в най-добрата местност от земята; нека живеят в Гесенската земя. И ако знаеш, че някои от тях са способни мъже, постави ги надзиратели над моя добитък.
- ⁷ След това Иосиф въведе баща си Якова и го представи на Фараона; и Яков благослови Фараона.
- ⁸ И Фараон рече на Якова: Колко е числото {Еврейски: колко са дните.} на годините на живота ти?
- ⁹ И Яков каза на Фараона: Числото на годините на пришелствуването ми е сто и тридесет години; малко и зло е било числото на годините на живота ми, и не достигна до числото на годините на живота на бащите ми, във времето на тяхното пришелствуване.

- 10** И като благослови Фараона, Яков излезе от Фараоновото присъствие.
- 11** Тогава Иосиф настани баща си и братята си, като им даде имот в Египетската земя, в най-добрата местност от земята в Рамесийската земя, според както заповяда Фараон.
- 12** И Иосиф хранеше баща си, братята си и целия си бащин дом с хляб, според големината на челядите им.
- 13** А нямаше хляб по цялата земя, защото гладът дотолкова се засилваше, щото Египетската земя и Ханаанската земя се изнуриха от глада.
- 14** И Иосиф прибра всичките пари, които се намираха в Египетската и Ханаанската земя, за житото, което купуваха; и Иосиф донесе парите във Фараоновия дом.
- 15** И като се свършиха всичките пари в Египетската земя и Ханаанската земя, всичките египтяни дойдоха при Иосифа и рекоха: Дай ни хляб; защо да умираме пред тебе, понеже се свършиха парите ни?
- 16** А Иосиф рече: Ако парите ви са се свършили, докарайте добитъка си, и ще ви дам хляб срещу добитъка ви.
- 17** И тъй, докарваха добитъка си на Иосифа; и Иосиф им даваше хляб срещу конете, стадата, добитъка и ослите им; и така, през оная година той ги прехрани с хляб срещу всичкия им добитък.
- 18** И като се измина оная година, дойдоха при него и другата година и му казаха: Няма да скрием от господаря си, че всичките ни пари се свършиха; и добитъкът стана на господаря ни; не остана друго пред господаря ни освен телата ни и земята ни.
- 19** Защо да измрем пред очите ти и земята ни да запустее? Купи нас и земята ни за хляб, и ние ще бъдем слуги на Фараона, и земята ни за него ще ражда. Дай ни и семе, за да останем живи да не умрем, и да не запустее земята.
- 20** И тъй, Иосиф закупи за Фараона цялата Египетска земя, защото египтяните продаваха всеки нивата си, понеже гладът се засилваше над тях; така земята стана Фараонова.
- 21** И той пресели населението в градовете от единия край до другия край на египетските предели.
- 22** Само земята на жреците не закупи, защото жреците имаха определен от Фараона дял и се прехранваха от дела, който Фараон им даде; затова не продадоха земята си.
- 23** Тогава Иосиф каза на хората: Ето, днес закупих вас и земята ви за Фараона; на ви семе та засейте земята.
- 24** Затова, във време на беритбата ще давате петата част на Фараона, а четирите части ще бъдат за вас да засеете нивите, и за храна за вас и за домашните ви, и за храна на децата ви.
- 25** И те рекоха: Ти опази живота ни; нека придобием благоволението на господаря си, и ще бъдем слуги на Фараона.
- 26** И Иосиф постави това за повеление в Египетската земя, както е и до днес, да се дава петата част на Фараона; само земята на жреците единствено не стана Фараонова.
- 27** И тъй, Израил се засели в Египетската земя, в Гесенската страна, гдето придобиваха имения, наплодяваха се, и твърде се размножаваха.
- 28** И Яков живя седемнадесет години в Египетската земя, така че числото на годините на Яковия живот стана сто четиридесет и седем години.

- ²⁹ А като наближи времето, когато Израил трябваше да умре, повика сина си Иосифа и му каза: Ако съм придобил твоего благоволение, моля, тури ръката си под бедрото ми, и закълни ми се, че ще ми покажеш тая благост и вяност: да не ме погребеш в Египет,
- ³⁰ но когато почина с бащите си, да ме пренесеш от Египет и да ме погребеш в тяхната гробница. А той рече: Ще направя според както си казал.
- ³¹ И рече Яков: Закълни ми се; и той му се закле. Тогава Израил се поклони върху възглавницата на леглото.

ГЛАВА 48

След това, известиха на Иосифа: Ето, баща ти е болен. И той поведе със себе си двата си сина, Манасия и Ефрема, да отидат при него.

² И известиха на Якова, казвайки: Ето, син ти Иосиф иде при тебе. Тогава Израил събра силите си и седна на леглото.

³ И Яков каза на Иосифа: Бог Всемогъщи ми се яви в Луз, в Ханаанската земя, и благослови ме, като ми каза:

⁴ Ето, Аз ще те наплодя, ще те размножа, и ще направя да произлязат много народи от теб; и ще дам тая земя на потомството ти след тебе за всегадно притежание.

⁵ И сега, двата ти сина, които ти се родиха в Египетската земя, преди да дойда аз при тебе в Египет, са мои; Ефрем и Манасия ще бъдат мои също, както Рувим и Симеон.

⁶ А чадата, които родиш подир тях, ще бъдат твои, а колкото за наследството си, ще се наричат с името на тия свои братя.

⁷ А когато се връщах от Падан, умря ми Рахил на пътя в Ханаанската земя, като оставаше едно малко разстояние да стигнем до Ефрата; и погребях я там, край пътя за Ефрата, (който е Витлеем).

⁸ И като съгледа Иосифовите синове, рече Израил: Кои са тия?

⁹ А Иосиф каза на баща си: Тия са синовете, които Бог ми даде тука. А той рече: Моля, доведи ги при мене, за да ги благословя.

¹⁰ А очите на Израиля бяха помрачени от старост, та не можеше да вижда. И тъй, Иосиф ги приближи при него; а той ги целуна и ги прегърна.

¹¹ И рече Израил на Иосифа: Не се надявах да видя лицето ти; но, ето, Бог ми показва и потомството ти.

¹² И Иосиф, като ги махна отмежду колената си, поклони се с лицето до земята.

¹³ После Иосиф ги взе двамата, Ефрема с дясната си ръка към лявата на Израил, а Манасия с лявата си ръка към дясната на Израил, та ги доведе при него.

¹⁴ А Израил простря дясната си ръка и я възложи на главата на Ефрема, който беше по-младият, а лявата ръка на Манасиевата глава, като нарочно кръстоса ръцете си; (защото Манасия беше първородният).

¹⁵ И като благослови Иосифа рече: Бог, пред Когото ходиха бащите ми Авраам и Исаак, Бог, Който ме е пасъл през целия ми живот до тоя ден;

¹⁶ ангелът, който ме избавя от всяко зло, нека благослови момчетата; и нека се наричат с моето име и с името на бащите ми Авраама и Исаака; и нека нарастат в множество wśród земята.

¹⁷ Но като видя Иосиф, че баща му възложи дясната си ръка на Ефремовата глава,

не одобри; и дигна ръката на баща си, за да я премести от Ефремовата глава на Манасиевата глава.

¹⁸ И Иосиф рече на баща си: Не така, тате, защото ето първородният, възложи дясната си ръка на неговата глава.

¹⁹ Но баща му отказа, като рече: Зная синко, зная; и той ще стане племе; и той ще бъде велик; но по-младият му брат ще бъде по-голям от него, и потомството му ще стане множество народи.

²⁰ И тъй, в същия ден ги благослови, казвайки: С твоето име Израил ще благославя, като казва: Бог да те направи като Ефрема и като Манасия! - като постави Ефрема пред Манасия.

²¹ След това Израил рече на Иосифа: Ето, аз умирам; но Бог ще бъде с вас, и ще ви върне пак в отечеството ви.

²² Впрочем, аз на тебе давам един дял повече отколкото на братята ти, който дял взех от ръцете на аморейците със сабята си и с лъка си.

ГЛАВА 49

Тогава Яков повика синовете си и рече: Съберете се, за да ви известя какво ще ви се случи в следващите дни: -

² Съберете се и слушайте, синове Яковови, И послушайте Израила, баща си.

³ Рувиме, ти си първородният мой, мощта моя, и първият плод на силата ми, Превъзходен по достойнство, и превъзходен по сила.

⁴ Изврял си като вода; не ще имаш превъзходството, Защото си се качил на леглото на баща си, И тогава си го осквернил. На леглото ми се е качил!

⁵ Симеон и Левий са братя; Сечива насилствени са ножовете им.

⁶ В съвета им да не участвуващ, душе моя; Към събранието им да се не присъединиш, славо моя {Т.е., Душе моя.}, Защото в гнева си убиха човеци И в упорството си прерязаха жилите на волове.

⁷ Проклет гневът им, защото беше свиреп, И яростта им защото бе жестока! Ще ги разделя в Якова, И ще ги разпръсна в Израила.

⁸ Юдо, тебе ще похвалят братята ти; Ръката ти ще бъде на врата на неприятелите ти; Синовете на баща ти ще ти се кланят.

⁹ Млад лъв е Юда; От плячка, сине мой, си се въздигнал; Легнал и разпрострял се е като лъв И като лъвица; кой ще го възбуди?

¹⁰ Не ще липсва скиптър от Юда, Нито управителев жезъл отсред нозете му, Докле дойде Сило {Т.е., Мирний.}; И нему ще се покоряват племената.

¹¹ Като връзва за лозата оселчето си И за отборната лоза жребчето на ослицата си, Ще опере с вино дрехата си, И с кръвта на гроздето облеклото си.

¹² Очите му ще червенеят от вино. И зъбите му ще белеят от мляко.

¹³ Завулон ще обитава край брега на езерото {Еврейски: морето.}, И ще бъде пристанище на кораби; И ще граничи със Сидон.

¹⁴ Исахар е як осел, Който се е проснал между кошарите;

¹⁵ И като видя, че мястото беше добро за почивка, И че страната беше приятна, Подложи плещите си за товар, И стана слуга подчинен.

¹⁶ Дан ще съди хората си, Като едно от Израилевите племена.

¹⁷ Дан ще бъде змия на пътя, Ехидна на пътеката, Която хапе петите на коня, Тъй че

ездачът му пада назад.

18 Твоето спасение чаках, Господи.

19 Гада ще разбият разбойници; Но и той ще разбие петите им.

20 Хлябът от Асира ще бъде изряден; И той ще доставя царски сладкиши.

21 Нефталим е елен пуснат, Който говори угодни думи.

22 Иосиф е плодоносна вейка, Плодоносна вейка край извор; Клончетата ѝ се простират по стената.

23 Стрелците го огорчиха, И стреляха по него, и преследваха го;

24 Но лъкът му запази якостта си. И мишците на ръцете му се укрепиха, Чрез ръцете на Силния Яковов, - Отгдето е пастирът, Израилевият камък, -

25 Чрез Бога на отца ти, Който ще ти помага, И чрез Всесилния, Който ще те благославя. С небесни благословения от горе, С благословения на бездната, която лежи отдолу С благословения на съсците и на утробата.

26 Благословенията на отца ти превишаваха, Благословенията на праотците ми, До високите върхове на вечните планини; Те ще бъдат на Иосифовата глава, И на темето на превъзходния между братята си.

27 Вениамин е вълк грабител; Заран ще пояжда лов. А вечер ще дели корист.

28 Всички тия са дванадесетте Израилеви племена; и това е, което изговори баща им като ги благослови; всеки благослови според благословието, което му се падаше.

29 Още им заръча, като им каза: Аз се прибирам при хората си; погребете ме с бащите ми в пещерата, която е в нивата на хетееца Ефрона.

30 В пещерата, която е в нивата Махпелah, която е срещу Мамврий в Ханаанската земя, която пещера Авраам купи заедно с нивата от хетееца Ефрона за собствено гробище.

31 Там погребяха Авраама и жена му Сара; там погребяха Исаака и жена му Ревека; и там погребях аз Лия.

32 Нивата и пещерата, която е в нея, бяха купени от хетейците.

33 А като свърши Яков поръчките към синовете си, притегли нозете си в леглото и издъхна, и се прибра при хората си.

ГЛАВА 50

Тогава Иосиф падна на лицето на баща си, плака върху него, и го целува.

2 И Иосиф заповяда на служащите нему лекари да балсамирят баща му; и лекарите балсамираха Израеля,

3 като работиха над него напълно четиридесет дена; защото толкова е пълното време за балсамиране; и египтяните го оплакваха седемдесет дена.

4 И като преминаха дните на жалейката за него, Иосиф говори на Фараоновия дом, казвайки: Ако съм придобил вашето благоволение, говорете, моля ви се, в ушите на Фараона, и речете:

5 Баща ми ме закле, като каза: Виж, аз умирам; в гроба, който си приготвих в Ханаанската земя, там да ме погребеш. Сега, прочее, нека отида, моля, да погребя баща си; и ще се върна.

6 А рече Фараон: Иди, погребй баща си, според както те е заклел.

7 И така, Иосиф отиде да погребе баща си; и с него отидоха всичките служители на Фараона, старейшините на дома му, и всичките старейшини на Египетската земя,

- ⁸ също и целият дом на Иосифа, братята му, и бащиният му дом; само челядите си, стадата си и добитъка си оставиха в Гесенската земя.
- ⁹ Отидоха с него и колесници и конници, тъй че стана много голямо шествие.
- ¹⁰ И когато пристигнаха до Атадовото гумно, което е оттатък {Вероятно: на запад от.} Иордан, там ридаха твърде много и силно; и Иосиф направи за баща си седмодневна жалейка.
- ¹¹ А ханаанците, тамошните жители, като видяха жалейката при Атадовото гумно, рекоха: египтяните имат голяма жалейка; затова, мястото, което е оттатък Иордан, се наименоува Авел-мисраим {Т. Е., Египетско ридание.}.
- ¹² Тогава синовете на Израиля му сториха, според както им беше заповядал;
- ¹³ защото синовете му го пренесоха в Ханаанската земя и го погребяха в пещерата на нивата Махпеллах, срещу Мамврий, която пещера Авраам купи заедно с нивата за собствено гробище от хетееца Ефрон.
- ¹⁴ И Иосиф, като погребва баща си, върна се в Египет, той и братята му и всички, които бяха отишли с него да погребат баща му.
- ¹⁵ А като видяха Иосифовите братя, че умря баща им, думаха си: Може би Иосиф да ни намрази и да ни възвърне жестоко за всичкото зло, що сме му сторили.
- ¹⁶ Затова пратиха на Иосифа да му кажат: Преди да умре, баща ти ни заповяда с думите:
- ¹⁷ Така да кажете на Иосифа: Прости, моля ти се, престъплението на братята си и греха им за злото, което ти сториха. И тъй, прости молим ти се, престъплението на слугите на бащиния ти Бог. А Иосиф се разплака, когато му говориха.
- ¹⁸ После отидоха и братята му та паднаха пред него и рекоха: Ето, ние сме ти слуги.
- ¹⁹ А Иосиф им каза: Не бойте се; нима съм аз вместо Бога?
- ²⁰ Вие наистина намислихте зло против мене; но Бог го намисли за добро, за да действа така, щото да спаси живота на много люде, както и стана днес.
- ²¹ Прочее, не бойте се; аз ще храня вас и челядите ви. И утеши ги и говори им любезно.
- ²² Така Иосиф остана да живее в Египет, той и бащиният му дом. И Иосиф живя сто и десет години;
- ²³ и Иосиф видя Ефремови чада от третия род; също и децата на Манасиевия син Махира се родиха на Иосифовите колене.
- ²⁴ След това, Иосиф рече на братята си: Аз умирам; а Бог непременно ще ви посети, и ще ви заведе от тая земя в земята, за която се е клел на Авраама, Исаака и Якова.
- ²⁵ И Иосиф закле потомците на Израиля, като рече: Понеже Бог непременно ще ви посети, то вие да изнесете костите ми от тука.
- ²⁶ И тъй, Иосиф умря, на възраст сто и десет години; и балсамираха го и положиха го в ковчег в Египет.